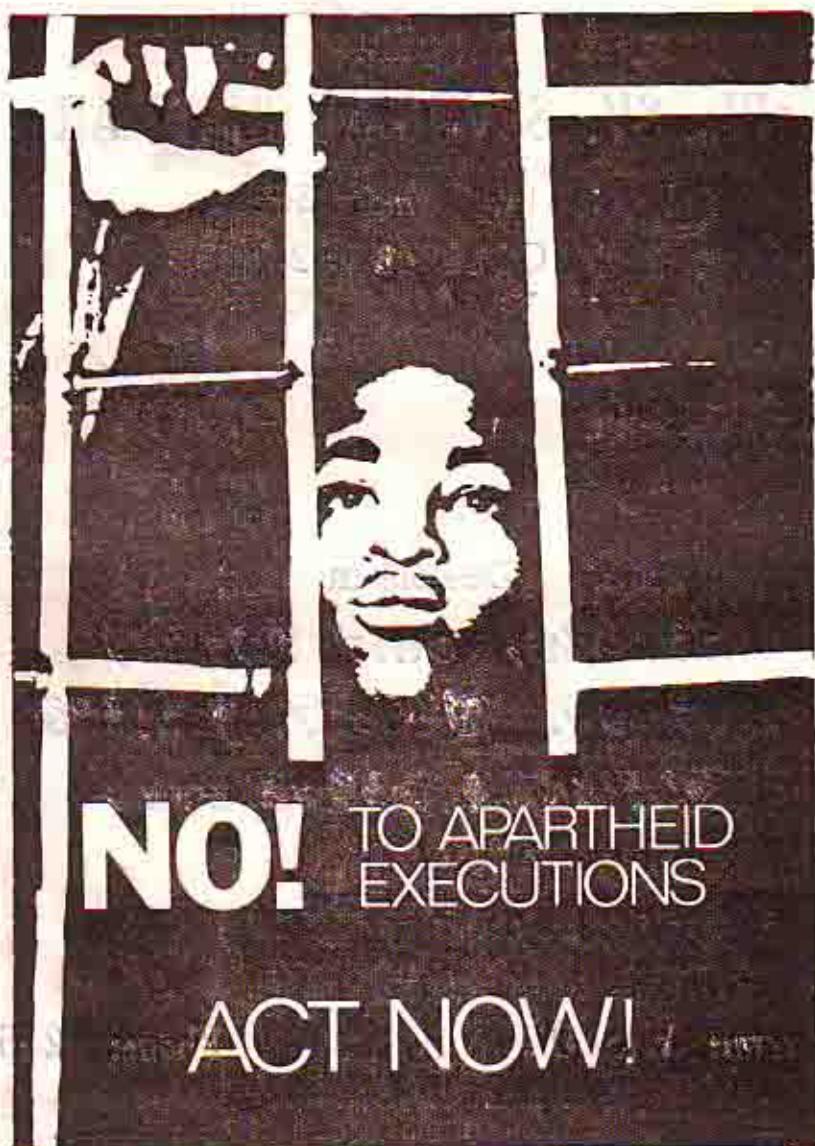

நூல்

22

பங்குணி 1983

ரூபா 3-50

With best Compliments of

PL. SV. SEVUGAN CHETTIAR

No. 140, Armour Street,
COLOMBO.12.

Dealers in:

**TIMBER, CHIP BOARD,
PLYWOOD, WALL PANELLINE,
PLYWOOD DOORS ETC.**

T' Grams: WISDOM

Phone: 24629

இலையாசிரியர்:

மு. புஷ்பராஜன்
அ. யேசுராசா

48, சுய உதவி விடைமெப்புத்
திட்டம்
அருந்கர், யாழிப்பாணம்:

மனித உரிமைகளின் பெயரால் . . .

அடிப்படை மனித உரிமைகளிற்கு விரோதமானதாயே சிறீலங்கா அரசின் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் தற்காலிகமானதாயும், வடமாகாணத்துக்கு மட்டுமானதாகவும் புகுத்தப்பட்ட இச் சட்டம் தொடர்ந்து செய்யப்பட்ட திருத்தங்களின் மூலம், முழு இலங்கைக்குமான நிரந்தரச் சட்டங்களிலொன்றுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் பெருமளவிற்கு இச் சட்டத்தின்கீழ் மோசமாகத் துண்பப்படுத்தப்படுபவர்கள், தமிழ்த் தேசிய இனத்தினரே மாணவர் விரிவுறையாளர், இளைஞர்கள், கலைஞர், மதகுருமார், வைத்தியர் எனப் பலதரப்பட்டவர்கள் இச் சட்டத்தின்கீழ் தடுக்கப்பட்டுத் துன்புறுத்தப் படுகின்றனர்.

ஏற்கனவே, இச் சட்டத்துக்கு எதிராகக் காட்டப்பட்டு வந்த எதிர்ப்பு பல்கலைக்கழக மாணவர், விரிவுறையாளர், மதகுருமார் போன்றேர் கைதுசெய்யப்பட்டுத் தடுக்கப்பட்டதன் பின்னர் மேலும் விரிந்த அளவில், பரந்துபட்ட மக்கள் கலந்து கொள்வதாக வும் மாறிவிட்டது. வட, சீம் மாகாணங்களின் மூலம் முடிக்குகளிலெல்லாம் ஊர்வலங்கள், உண்ணேரிதங்கள், ஹர்த்தால் போன்ற வெவ்வேறு வடிவங்களில் இந்த எதிர்ப்புக்கள் பிரிட்டுப் பாய்ந்தன. அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பேணுவதே இந்த எதிர்ப்புக்களின் நோக்கமாகும்.

தெற்கிலும் இச்சட்டத்தின் நிமில் கவியத் தொடங்கியதன் பின்னர் அங்கும், இதற்கெதிரான போக்குகள் முன்னரைவிட விரிந்த அளவில் தலையெடுக்கத் தொடங்கியுள்ளன. முப்பத்திரண்டு அமைப்புக்கள் சேர்ந்து (வடக்கிலுள்ள சில அமைப்புகளும் இதில் இலைந்துள்ளன) பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை இல்லாதொழிப்பதற்கான இயக்கத்தின் (இல: 6, அலோ அவெனியூ, கொழும்பு-3) சார்பில் பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டு, இச் சட்டத்தின் கொடுரைத்தன்மைகளைச் சிங்கள், தமிழ்பேசும் மக்கள் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளுமாறு களிலுமால் இப் பிரச்சார் நடவடிக்கைகள் உதவக்கூடுமாகையால், இதற்கு ஒத்துழைப்பை வழங்கவேண்டியது மனித உரிமைகளில் அக்கறை கொண்டுள்ள ஓவ்வொருவரதும், பொறுப்பாகும்.

இத்தகைய பிரசரமொன்றிலிருந்து, பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் சில, கீழே தரப்படுகின்றன

இச் சட்டம் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் எனப் பெயரிடப்பட்டாலும் பயங்கரவாதம் என்பது என்ன என்பது பற்றி, இச்சட்டத்தில் வரைவிலக்கணம் கூறப்பட வில்லை. எனவே அரசாங்கம் விரும்பாததைச் செய்யும் எந்தவொரு நபரையும் பயங்கரவாதி என முத்திரை குத்த, அரசாங்கத்தால் முடியும்.

- * நீங்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராக, உயர்ந்த மனிதராக, ஏந்தவித குற்றமற்றவராக இருப்பினும், 18 மாத காலம் உங்களுடைய தனிநபர் சுதந்தி ரத்தை இல்லா தொழித்து, நீங்கள் தடுத்து வைக்கப்பட முடியும்.
- * நீங்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம் உங்களது நெருங்கிய உறவினர்களுக்கும் அறிவிக்கப்படமாட்டாது. தற்போது 70க்கு மேற்பட்டோர் இவ்வாருக, இரகசிய தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.
- * உங்களை இவ்வாறு மறைத்து வைப்பதற்கு அதிகாரிகளிற்கு இடமளிக்கப்பட்டுள்ள மையினால் பல சித்திரவதைகளிற்கும், உடலியல் / உளவியல் பாதிப்புகளிற்கும் நீங்கள் ஆளாக இடமுண்டு. சிலவேளை உங்கள் உயிருக்கே ஊறுவிளைய இடமுண்டு. இவற்றிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாப்பதற்குச் சாதாரண சட்டங்களின் கீழ் பிறப் பிக்கப்பட்டிருந்த கலை ஏற்பாடுகளும், இச் சட்டத்தின்மூலம் ஒழிக்கப்பட்டன.
- * சாதாரண சட்டத்தின்கீழ், பொலிசாருக்குச் செய்யப்படும் குற்ற ஒப்புதலை அல்லது பிரகடனத்தை உங்களிற்கெதிரான வழக்கின்போது ஒரு சாட்சியாக முன்வைக்க முடியாது. ஆனால் பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ், பொலிசார் அவ்வாறு செய்யமுடியும்.
- * நீங்கள் உங்கள் வீட்டிலிருந்து, கிராமத்திலிருந்து, பிரதேசத்திலிருந்து அல்லது நாட்டிலிருந்து வெளியேறுவதற்குத் தடை-விதிக் கீல்க்கப்பட்டதின்கீழ், பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கு அதிகாரம் உண்டு.
- * உங்களிற்கு எதிரான வழக்கில் நீதிமன்றம் முன்தோன்றுத். பெயர் குறிப்பிடாத நுபரோருவர் செய்யும் பிரகடனத்தையும் தகுதியுடைய சாட்சியமாகச் சமர்ப்பிப்ப தற்குப், பொலிசாருக்கு உரிமை உண்டு.
- * அரசியலமைப்புத் திட்டத்தின் கீழம் ஏனைய கட்டுக்கீட்டங்கள் மூலமும் உங்களிற்க வழங்கப்பட்டிருந்த தனிநபர் சுதந்திரம், இச் சட்டத்தின் மூலம் இல்லா தொழிக்கப்பட்டுள்ளிட்டது

சமூத்தின் முக்கிய கலை, இலக்கிய விமர்சகர்களிலொருவரும் நூல் வெளியீட்டாளருமான திரு மு. நித்தியானந்தனும்: சிறந்த நாடகக் கலைஞரும், உண்ணத்தான் பிறவொழி நாடகங்கள் பலவற்றையும், கவிதைகளையும் மொழி பெயர் ச்தனித்தவரும், விமர்சகருமான திருமதி. நிரீஸ்வா நித்தியானந்தனும் இச் சட்டத்தின் கீழேயே, தடுக்கப்பட்டுள்ளனர். பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்திற்குத் தமது எதிர்ப்பினைக் காட்டும் அடையாளமாக, அரசு சமீபத்தில் அறிவித்துள்ள சாலூரி தியூ மண்டலப் பரிசுகளைப் பசுஷ்கரிக் கவுண்டுமென்ற கோரிக்கையினை, ஒன்பது கலை, இலக்கிய அமைப்புகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. (வேலேருப் பிடித்தில் இந்த அறிக்கை முழுமையாகத் தரப்பட்டுள்ளது) மட்டக்களப்பு, மலையகம், யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, கல் முனை பேரன்ற பகுதிகளைச் சேர்ந்த பலவேறு கலை இலக்கிய அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களும். சிறு சஞ்சிகைகளும். வாசகர்களும் இக் கோரிக்கையிலுள்ள நியாயத்தையும், காலோசிதமான தன்மையினையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அடிக்கடி நிறங்களை மாற்றிக் கொள்வதன் மூலம் சீவிக்கின்ற 'பச்சோந்திகள் சில' கீக்கக் குரலில் எதிராகக் கத்திய போதிலும், பசுஷ்கரிப்பு பற்றிய உணர்வு பரவலாகிவருவதை, உணர்முடிகிறது. மனித உரிமைகளைப் பேணுவதில் அக்கறை கொண்டு செய்யப்படும் பொறுப்புவாய்ந்த இம் முயற்சிகள் யாவற்றுக்கும், அலை தனது முழு ஆதரவையும் வெளிப் படுத்துகிறது!

சாகித்தியமண்டலப் பரிசுகளை நிராகரிப்போம் !

இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்த பிற்பாடு முன்னரெப்போதையும் விட தேவீய இன ஒடுக்கு முறைகள் கூர்மையடைந்துள்ளன. 1977 இலிருந்து இன்றுவரை தமிழ் பேசும் மக்கள் மேல் பல தடவைகள் பேரினவாதக் கலவரங்களும், அரசு பயங்கரவாதமும் கட்ட விழ்த்து விடப்பட்டுள்ளன. தமிழ்த் தேவீய இனத்தின் கலாசாரத்தையே திட்டமிட்டு அழிக்கும் நடவடிக்கைகளாக யாழ் நூஸ்கம், ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகம், பிரபலயான புத்தகக் கடைகள் என்பன ஏரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் இனங்காணப்பட்ட போதும் சாதாரண குற்றவியல் சட்டங்களுடாகவேனும் அவர்கள் விசாரணை செய்யப்படவில்லை. பதிலாக அரசு தமிழ் மக்கள் மீது சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை, சர்வதேச நீதி ஆணைக்கும் போன்றவற்றில் மனிதாபிமானமெற்றது எனக் குற்றம் சாட்டப் பட்ட பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தைச் சமத்தியுள்ளது. இச்சட்டத்தின் கீழ் மதகருமார், மருத்துவர், விரிவுரையாளர், கலைஞர், இளைஞர்கள் போன்றேர் நீண்ட நாட்களாக நீதி விசாரணையற்று இராணுவ முகாம்களில் வைத்துத் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.

இன்று பாடசாலை, பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பொதுமக்கள் போன்ற பல்வேறு மட்டங்களிலுள்ளோர் அரசின் சர்வாதிகார நடைமுறைகளுக்கும், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்திற்கும் பலவற்றிகளில் எதிர்ப்புக் தெரிவித்து வருகிறார்கள். இந்திலையில் நூல் வெளி யீட்டாளரும், தமிழிலக்கிய வீரர்களும், பல்கலைக்கழக வரிவரையாளருமான மு. நித்தியானந்தன் அவர்களும், சிறந்த நாடகக் கலைஞர் நிர்மலா அவர்களும் இராணுவ முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்பட்டு வருவதையிட்டு, தமிழ் எழுத்தாளர்கள் - கலைஞர்களாகிய நாம் எதிர்ப்புக் குரலை எழுப்பவேண்டியது எமது தார்மீகக் கடமையாகும்.

1976-இலிருந்து வழங்கப்படாமலிருந்து வந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகள் இப்போது, 1977-இலிருந்து நான்கு வருடங்களுக்கு மொத்தமாக வழங்கப்படுப் பெறப்பட்டுள்ளது. இராணுவ முகாமில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் மு. நித்தியானந்தனின் வைகறை வெளியீடுகளான நாமி நக்கும் நாடே, ஒரு கூடைக் கொழுந்து எனும் இரு நூல்களும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதும், குறிப்பிடத்தக்கது இச் சந்தஸ்ப்பத்தில், இப்பரிசுகளையிடுதுத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். அனைத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் ஒன்றிணைந்து இப்பரிசுகளை நிராகரிக்கக் கோருவதன் மூலம் எமது எதிர்ப்பை அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம்.

பரிசுத் தொகையில் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குக் காட்டப்படும் பாரபட்சம், தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குரிய பரிசுகளின் காலதாமதம், சிங்கள மொழியைப் போல்வாது, குறித்த சில துறைகளுக்கு மட்டுமே தமிழில் பரிசுகள் வழங்கப்படுவது போன்ற விஷயங்களெல்லாம், தமிழ்க் கலாசாரத்தின் மீதான அரசின் உதாசினப் போக்கையே காட்டுகின்றன.

அண்மையில் சிங்கள சினிமாக் கலைஞர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்ட போது சிறந்த இசையமைப்பாளராகத் தேர்வு பெற்ற பிரேமசிறி ஹேமதாச அப்பரிசை நிராகரித்தமை, எம்து எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்களுக்கு, ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைகிறது. --

சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளை நிராகரிப்பது, தமிழ் எழுத்தாளர்களின் வலுவான எதிர்ப்பினை உடனடியாகக் காட்டுவதாய் அமையுமென்பதால், பரிசுபெற்ற அணைத்து எழுத்தாளர்களையும் பரிசுகளை நிராகரிக்கும் படியும், இக்கோரிக்கையோடு ஒத்த கருத்துடைய இலக்கிய அமைப்புகள், சிறு சஞ்சிகைகள், கலீஞர் குழுக்கள் இக் கோரிக்கையை ஒட்டி தமது பகுதிக் கலீஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் பிரசாரம் செய்யும் படியும், பத்திரிகைகளில் வெளிப்படுத்தும் படியும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

1. தேசிய கலை, இலக்கியப் பேரவை
2. யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரி
3. அளவெட்டி, ‘ஞாயிறு’ படைப்பாளிகள் வட்டம்
4. ‘அலை’ இலக்கிய வட்டம்
5. ‘புதுசு’ சஞ்சிகைக் குழு
6. ‘மேகம்’ சஞ்சிகைக் குழு
7. இளவாலை நாடக மன்றம்
8. புங்குடுதீவு இலக்கிய வட்டம்
9. யாழ்ப்பாண சமூக விஞ்ஞானக் கல்வி வட்டம்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

‘ஞாயிறு’ படைப்பாளிகள் வட்டம்,

‘நிழல்’

அளவெட்டி.

அவர்களின் உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள் !

ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸின் உறுப்பினர்கள் சிலர் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள மரண தண்டனையைக் கண்டித்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன, அஞ்சல் அட்டையின் ஒரு பக்கத்தினை ‘அலை’யின் அட்டையில் காண்கிறீர்கள்.

அந்தனி ஷாட்சோபே (Anthony Tsotsobe), ஜோகனல் சாபாங்கு (Johannes Shabangu), டேவிட் மோய்சே (David Moise) ஆகிய ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள மரண தண்டனையைத் தெள்ளுபிரிக்க அரசு அண்மையில் உறுதிப்படுத்தியது. இம் முவரும் நீதி, ஐனநாயகம் ஆகியவற்றிற்குப் போராடியதோடு, கொடுரோமான் இன ஒதுக்கல் முறையான ‘ஆபத்தைட்’ டை வன்மையாக எதிர்த்து அதனை ஒழித்துக்கட்ட முயன்றனர். இவைதான் இவர்கள் இழைத்த குற்றம். இந்த ஒற்றத்துக்குத்தான் இனவெறித் தெள்ளுபிரிக்க அரசு மரணதண்டனையை அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது.

இம் முன்று விடுதலைப் போராளிகளையும், தெள்ளுபிரிக்கச் சிறையில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஏனைய அரசியல்கைத்தினரையும் நிபந்தனையின்றி உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டுமெனவே தெள்ளுபிரிக்க ஆனதிபதிக்கு முகவரியிடப்பட்ட இந்த அஞ்சல் அட்டை இயக்கம் வற்புறுத்துகிறது.

தம் நிஜவாழ்சின் போலித்தனங்களை மறைக்கும் அவதியில், அது தீவிரக் கருத்துக்களை இலக்கியக்காரரில் சிலர் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். ‘பாரதி’ பற்றிய வரட்டுக் கருத்துக்களும் இப் போலிகளாற் பரப்பப்படுகின்றன. இச் சூழலில் பொருத்தமும், புயனும் கருதி இச் கட்டுரையைச் செய்தாரை (இதழ் 11, 1982) யிலிருந்து நன்றியுடன் வெளியிடுகின்றோம்.

இணையாசிரியர்

பாரதி பற்றிய சில மதிப்பீடுகள்

நம் சமுதாயம் மிகவும் சீரழிந்து விட்டதுதான். என்றாலும் சில ‘அதிநவீன்’ இலக்கிய வீரதீரப் பேரவழிகளிடம் பாரதி முற்போக்குவாதி என்று அத்தாட்சிப் பத்திரம் வாங்கவேண்டிய நிலைக்கு அது இன்னும் சீரழிந்து விடவில்லை. நாங்கள் அதிர்ஸ்ட் சாலிகள் தான்.

பாரதி முற்போக்குவாதி என்று தனக்குத் தானே முத்திரை குத்திக்கொள்ளவும் இல்லை. தான் ஒரு புரட்சிவாதி எனக்கூறிக் கொண்டு ரமாந்திரப் பணம், சேர்க்கவும் இல்லை. இன்று பாரதி உயிர்நடன் இருந்து அன்று எழுதிய சமுதாயப் பார்வையிலேயே எழுதியிருந்தாலும் கூட பாரதி இன்றுள்ள பல ‘அதிமுற்போக்கு’ இலக்கியவாதிகளை விட எல்லாவகைகளிலும் உயர்ந்த ஒருவராகத்தான் இருந்திருக்க முடியும்.

சமுதாயம் என்னவோ பெருமளவும் முட்டாள்களைக் கொண்டது, தாங்கள் மட்டுமே மேதாவிகள் என்று நினைத்துக்கொண்டு சிலர் மற்ற எல்லாருக்கும் பிற்போக்கு முத்திரை குத்திக் கொள்வதால் யாரும் ஏமாறப் போவதில்லை. இவர்கள் வேண்டுமென்றும் தமக்குள்ளேயே மீண்டும் மீண்டும் கூடி

நின்று கூவிப் பிதற்றுவதாக இருப்பின் பிதற் றிக் கொள்ளட்டும். ஆனால் இவர்கள் தங்கள் கண்களை இறுக மூடிக்கொள்வதால் உண்மைகள் மறைந்துவிடப் போவதில்லை.

பாரதி பற்றி மார்க்ஸிஸ—வெளினிலைக் கண்ணேட்டம் எவ்வாறுக் கீருக்க முடியும் என்பதை விளக்கிக் கொள்வதன் மூலம் நம்மால் போவிப் புரட்சிவாதிகளை இனங்காண முடிவதுடன், சமுதாயத்தில் இலக்கியவாதியின் பங்குபற்றி மேலும் தெளிவுபெறவும் முடியும்.

காலமும் கருத்தும்

எந்த ஒரு காரியமோ கருத்தோ முற்போக்கானதா இல்லையா என்பது அது தீக்கும் அல்லது தோன்றும் காலத்தையொட்டியே மதிப்பிடப்பட வேண்டும். அதுமட்டுமன்றி மனித சமுதாயத்தின் ஒரு சீர்தறவளர்ச்சியை மனதில் கொண்டால், சமகாலத்திலேயே வெவ்வேறு நாடுகளில் சரியானவையும் முற்போக்கானவையுமாகக் கருதப்படும் காரியங்களிடையே பெரும் வேறுபாடுகள் இருக்கக் காணலாம்.

முற்போக்கான காரியம் என்பது, அதன் காலத்துக்கு ஏற்ற ஒன்று எனும்போது நாம் ஒரு காரியம் அது நிகழும் காலகட்டத்துடன் அது எவ்வளவு பொருந்துகின்றது என்று கவனிக்க முனைகிறோம். சமுதாயம் ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் உள்ளபோது அதனைப் பின்னேக்கித்தன்னவோ அதன் வரலாற்று வளர்ச்சியை மறித்து நிற்கவோ முனையும் காரியங்களை நாம் பிற்போக்கான காரியங்களைக் கருதுகிறோம். அதே சமயம் சமுதாயத்தை அது வேகமாக முன்னேக்கித் தன்ன முனையும் போக்கில் சமுதாயத்தின் யதார்த்த நிலையைக் கணிப்பில் எடுக்காத காரியங்களையும் நாம் இறுதி ஆராய்வில் பிற்போக்கான காரியங்களாகவே கருதுகிறோம். தவ முழும் குழந்தை தவழவும் கூடாது என்பதும். தவ மூலாம், நிற்கவோ நடக்கவோ கூடாதென மறிப்பதும் தவறு. அதேபோல குழந்தை ஓடவேண்டும் என்று சொல்லி அதனைத் தரதரவென்று இழுத்து ஓடச் செய்ய முனைவதும் தவறு. ‘இரண்டுமே குழந்தையின் விருத்திக்குத் தீங்கானவை. குழந்தை ஓடவேண்டும் என்பது உண்மை. ஆனால் அதற்கு முன் நிற்க வும், அடி எடுத்து வைத்து நடக்கவும் வேண்டும். ஓடச் செய்து குழந்தையின் காலை முறிப்பவர்க்கட்டும் குழந்தையை எழுந்து நிற்காமல் மறியபவர்க்கட்டும் இடையே ஒட்டு மொத்தத்தில் அதிக வேறுபாடில்லை.

இவ்வாறே கருத்துக்களும் குறிப்பிட்ட சமுதாயச் சூழலில் நடைமுறைப்படுத்தவும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் சாத்தியமானவையாக இல்லாத பட்சத்தில் தோற்றுத்தில் அவை எவ்வளவு முற்போக்கானவையாக இருந்தாலும் கூட நடைமுறையில் பயனற்றனவாகி விடுகின்றன. அல்லது அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முன்வதின் மூலம் சமுதாயமாற்றத்தைப் பின்னேக்கியே உந்த முனைவனவாகி விடுகின்றன.

புரட்சியும் சீர்திருத்தமும்

சமுதாயத்தின் குறைபாடுகளை எவ்வளவும் நீக்குவது தனித்தனிச் சீர்திருத்தங்களால்

சாத்தியம் இல்லை. அடிப்படையான சமுதாயமாற்றமே அவற்றைச் சாதிக்க வல்லது என்று புரட்சிவாதிகள் உறுதியாக நம்புகின்றனர் ஆனால் சமுதாய சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் சமயத்தில் புரட்சிவாதிகள் அவற்றை எதிர்ப்பதில்லை. மாருக சீர்திருத்தங்கள் மூலம் சமுதாயத்தை மாற்றலாம் என்று புரட்சியைச் சீர்திருத்தத்தால் பிரதியீடு செய்யும் முயற்சியையே புரட்சிவாதிகள் எதிர்க்கின்றனர். ஒவ்வொரு சமுதாய சீர்திருத்தத்தையும் வரவேற்கும் சமயம் அவற்றின் முழுமையற்ற தன்மையையும், குறைபாடுகளையும், பிரச்சினைகளையும் மக்களுக்கு விளக்கவும் புரட்சிவாதிகள் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். இக்கண்ணேட்டம் அடிப்படையில் சரியானதும் மக்கள் மத்தியில் புரட்சிவாதிகளது செல்வாக்கை வளர்க்க உதவுவதுமாகும்.

புரட்சியினின்று மக்களைத் திசை திருப்பும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்படும் சீர்திருத்தங்களின் மேலோட்டமான தன்மையும் அடிப்படை நோக்கமும் பற்றித் தர்ட்சன்யமின்றி விமர்சிக்க, புரட்சிவாதிகள் கடமைப்பட்டுள்ளனர். அதே சமயம் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் விழிப்புணர்ச்சியின் நிர்ப்பந்தத்தால் ஏற்படும் சீர்திருத்தங்களையும் சரியாக இனங்களை வேண்டிய அவசியம் அவர்கட்கு உள்ளது. வெகுஜனங்கள் தம் அனுபவம் மூலமே படிப்படியாகப் புரட்சிப் பாதையை நோக்கி வருகின்றனர். அவர்களை ஒரே நாளில் வென்றெடுக்க முடியும் என நினைப்பவர்கள் அவர்களைக் களிமன் பொம்மைகளாகக் கருதுபவர்களாகவே இருக்க வேண்டும்.

சமுதாயச் சீர்திருத்தங்கள் அப்படியே புரட்சிக்கு விரோதமானவை என்று நினைப்பவர்கள், கம்யூனிஸ்த்துக்கும் மனிதாரிமானத்துக்கும் இடையிலான அடிப்படையான உறவை உணராதவர்களாகவே இருக்க வேண்டும்.

தேசியமும் சர்வதேசியமும்

ஏகாதிபத்தியத்தால் ஒடுக்கப்பட்ட, காலங்கித்துவ அடக்கமுறைக்குட்பட்ட சரண

டப்படும் நாடு களின் மக்களது தேசிய உணர்வு, பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத் துடன் பகை முரண்பாடுடையதல்ல. மாருக பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவானவையாகவே காலனித்துவ விரோத ஏகாதிபத்திய விரோத தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள். கருதப்படுகின்றன.

தேசிய உணர்வு சர்வதேசிய உணர்விற்குப் பகை முரண்பாடான குழ் நிலை கள் உண்டு. அதன் உதாரணங்களாக ஹிட்லரின் ஜேர்மனியும், ஐப்பான் பேரரசும், 2-ம் உலக யுத்தத்தின் போது விளங்கின. அமெரிக்காவினது தேசிய வாதம் ஏகாதிபத்தியச் சரண்டலையும் ஒடுக்கு முறையையும் நியாயப்படுத்தும் தேசியவாதமாக உள்ள வரை அது பிறபோக்கான தேசியவாதமே. எனவே சுரண்டல்கார நாடுகளில் ஆனால் வர்க்கங்கள் பேணி வளர்க்கும் தேசியவாதமும், ஏகாதிபத்தியத்தால் சரண்டப்பட்டு ஒடுக்கலுக்குட்பட்ட மக்களது தேசியவாதமும் அடிப்படையிலேயே வேறுபட்ட விஷயங்கள் ஆகும்.

மதமும் மார்க்ஸிஸமும்

மதம் மக்களின் அபினி என்று மார்க்ஸல் கூறியது உண்மை. மதங்கள் மனிதனது சமுதாய உணர்வை மழுங்கடிக்கும் ஆயுதங்களாகப் பயன்படும் நிலையில், முக்கியமாக அவை பிறபோக்குச் சக்திக்டகு ஆதரவான ஸ்தாபனப்படுத்தப்பட்ட மதபீடங்களால் பிரயோகிக்கப்படும் நிலையில், மனிதனைத் திட்டமிட்டே மத போன்றையால் திசைதிருப்பும் சக்திகளை மாாக்ஸ் வன்மையாகக் கண்டித்தார். ஆனால் மதம் பற்றிய கம்யூனிஸ்ட் நிலைப்பாடும், நாஸ்திக நிலைப்பாடும் வேறு பட்டவை கம்யூனிஸ்டுகள் அடிப்படையில் மத நம்பிக்கை அற்றவர்கள். ஆனால் மத சுதந்திர விரோதிகள் அல்லர். மத நம்பிக்கைக்கும் வழிபாட்டுச் சுதந்திரத்துக்கும் அவர்கள் எதிரிகளாக அல்லர். அவர்கள் வேண்டி நிற்பது மத நம்பிக்கை அற்றவர்களுக்கு வழிபாடாமைக்கு சுதந்திரமே. அரசும், பிற ஸ்தாபனங்களும் மதத்தை மக்கள்

மீது திணியாமல் இருக்கவும் மக்களில் எவ்ரேனும் சூயர்தினமாக ஒரு மதத்தை ஏற்கவோ எல்லா மதங்களையுமே நிராகரிக்கவோ சமுதாயத்தில் சுதந்திரம் இருப்பதையே கம்யூனிஸ்டுகள் வேண்டுகிறார்கள்.

எந்த ஒரு மத நம்பிக்கையும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் மாற்றத்துக்கும் தடைக்கல்லாக நிறுத்தப்படாத வரை, சமுதாயத் தின் முக்கியமான முரண்பாட்டில் வெகுஜன விரோத சக்திக்டகுச் சாதகமாக இல்லாதவரை, கம்யூனிஸ்டுகள் மதவாதிகளை எதிர்க்கும் அவசியம் இல்லை. இன்று சோஷிச் சினைவில் உள்ள அளவு மத சமத்துவமும் சுதந்திரமும், உலகில் வேறொன்றத்தாட்டிலும் இல்லை என்று துணிவுடன் கூறலாம். அது மட்டுமன்றி ஒருவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியடன் பெருமளவு அரசியல் ரீதியாக உடன் பாடுடையவராக இருக்குமளவில் அவரது தனிப்பட்ட மத நம்பிக்கைகள் அவர் கம்யூனிஸ்டுகளுடன் ஒத்துழைப்பதற்கோ அல்லது அவர் ஒரு முற்போக்கு சக்தியாகக் கருதப்படுவதற்கோ தடையாக இராது.

பாரதியின் வரலாற்றுப் பங்கு

பாரதியின் அரசியல் கம்யூனிஸ் அரசியல் அல்ல. பாரதி ஒரு தேசியவாதி. பாரதி ஆழமான சமய நம்பிக்கையுடையவர். அவர் சமுதாய சிர்திருத்தத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர். இதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு யாராவது பாரதி பிறபோக்கு வாதி என்று வாதிப்பதனால், அவருக்கு மார்க்ஸினமே தெரியாது என்றுதான் கூற வேண்டும். பாரதி வாழ்ந்த காலமும் சமுதாய சூழ்நிலையும் இந்திய தேசிய விடுதலை இயக்கத்தில் தேசிய முதலாளித்துவம் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலமும், கம்யூனிஸ் இயக்கம் ஆழமாக வேறஞ்சுத சூழ்நிலையுமாகும். ஆனாலும் பாரதி கம்யூனிஸ் விரோதி அல்ல. ரஷ்யப் புரட்சி பற்றி அறிந்தவுடனேயே அதை வியந்து பாராட்டினார். “மாகாளி கணவைத்தாள்” என்ற வார்த்தையின் கவிதை நயம் தெரியாத மூடர்கள், அதில் கூட மதத்தைக் கண்டுவிட்டுப் போகட்டும்.

ஆனால் அந்த வார்த்தைகள் ரஷ்யப் புரட் சிக்கு பாரதி கொடுத்த மதிப்பையே பிரதி பவிக்கின்றன.

இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் பிரிட்டி ஷாருக்கு எதிரான தீவிரவாத சக்திகளைப் பாரதி சார்ந்து நின்றது, ஒரு முக்கியமான விஷயம். அவர் கட்டியெழுப்பிய தேசிய உணர்வை அவர் ஆதரித்த சக்திகளுடன் இணைத்துப் பார்க்கும்போது, அவரது நிலைப் பாட்டுக்கும் சாத்வீகமாகப் போராடிய முதலாளித்துவ சார்பு சக்திகளுக்குமிடையிலான முரண்பாடு தெரியும். பாரதி கவிஞரங்கள், பத்திரிகையாளர்கள், பிரச்சாரகரங்கள் பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்து ஆற்றிய செயல்களை மறந்து அவரை மதிப்பிடுவது மிகவும் நேர்மையற்றதாகும்.

பாரதியின் மத நம்பிக்கை பழையமைவாதம் சார்ந்த ஆசார முறையாளர்களாலும் சாதி வெறியர்களாலும் ஆதரிக்கப்படும், மத நம்பிக்கையல்ல. அது மூட நம்பிக்கைகள், சாதி முறை, பெண்ணடிமை, போன்ற பல தினமகளைத் துணிந்து எதிர்த்த சீர்திருத்தவாடியின் மத நம்பிக்கை. அது சமுதாய மாற்றத்தை எதிர்த்து நின்ற மத நம்பிக்கை அல்ல. மாருகப் புதிய சமுதாயம் ஒன்றை விரும்பி நின்ற, ஆனால் தன் சமுதாயச் சூழ்வின் தாக்கத்திற்குட்பட்ட விரிந்த கண்ணேட்டமுடைய ஒர் உயர்ந்த மனிதனின் மத நம்பிக்கை.

தானே ஒரு பிராமணருக் கிருந்தும்கூட பிராமணர்களது சாதிவெறியை எதிர்க்கத் துணிந்து நின்றவரும், படித்த தென்னிந்திய பிராமணர்கள் பெருமளவும் பிரிட்டிஷாரது கால்பிடித்து முன்னேறிய சூழ்நிலையில் பிரிட்டிஷாரைத் துணிந்து எதிர்த்தவருமான பாரதி. அக் காரியங்கட்காகப் பல கஷ்டங்களை வாழ்வில் எதிர்நோக்கினாரானாலும் இறுதிவரை தன்னிலையில் தளரவில்லை என்பதை, நாம் மறப்பதற்கில்லை.

பாரதியும் புதிய தமிழ் இலக்கியமும்

கம்பருக்குப் பிறகு செத்துக் கிடந்த தமிழக் கவிதைக்குப் புத்துயிருட்டியது மட்ட

மேன்றி, மிக அடக்கமாகவே எளிய தமிழில் உன்னதமான கவிதைகளைத் தர முடியும் என்று காட்டி கவிதை இலக்கியத்துக்கும், எளிய தமிழுக்கும் ஒரே காலத்தில் புத்துயிருட்டியவர் பாரதி. பாரதியின் இலக்கியச் சாதனையைப் பற்றி இங்கு அதிகம் நீட்டி முழுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை ஆனால் தமிழ் இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு பாரதி அளித்த பங்கு முக்கியமற்றது என்று கருது பவன் மார்க்ளிஸ்வாதியானால், அவன் கலை உணர்வற்ற மலட்டுத்தனமான ஒரு மாக் ளிஸ்வாதி என்றுதான் கூறவேண்டும். மலட்டுத்தனமான மார்க்ளிஸ்வாதி ஒரு மார்க்ளிஸ்வாதியே அல்ல. ஏனெனில் மார்க்ளிஸம் மனிதவாழ்க்கை பற்றிய ஒன்று; அதன் முழுமையின் ஒவ்வொரு அம்சத்துடனும் உறவடையது.

பாரதியும் போலிப் புரட்சிவாதிகளும்

புங்கின், ரொல்ஸ்ரோய், தூர்கனேவ் போன்ற பலரும் செகாவ் போன்று சமுதாயப் பிரக்களை மிகுந்தவர்களும், ரஷ்யப் புரட்சியுடன் நெருங்கி நின்ற கோர்க்கி போன்றவர்களுடன் வைத்துப் போற்றப்படுவதைப் பற்றியோ. ஹா சன் பச்சையான கலோகங்களை எழுதாத ஹர் எழுத்தாளர் என்பதையோ, சாள்ஸ் டிக்கன்ஸ், ஷேக்ஸ்பியர், மார்க்குவெய்ன் போன்ற ஆங்கில அமெரிக்க எழுத்தாளர்களது படைப்புகட்டு சோஷவிச் சீ னி வில் நீண்டகாலமாகவே பெருமதிப்பு இருந்து வருகிறது என்பதையோ, கண்களை இறுக முடிக்கொண்டுள்ள நம் இலக்கியப் புரட்சிப் பூனைகளால், என்றுமே காணமுடியாது.

மார்க்ளஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோர் முதல் சிறந்த மார்க்ளிஸ் சிந்தனையாளர்கள் பலரும், தம்முடன் பூரண உடன்பாடற் பிறரது சரியான கருத்துக்களையும் தாழ்த்தி மதிப்பிட்டது கிடையாது. சரியான மாக்ளிஸ்வாதிகள் உண்மைகட்டுத் தாங்களே உடைமையாளர்கள் என்று பீற்றிக்கொண்டு மற்றவர்களது கருத்துக்களை அப்படியே அலட்சியம் செய்யப்பார்களாக என்றுமே இருந்த தில்லை. சிறந்த மார்க்ளிஸ்வாதிகள் நிறை

குடங்கள்; அவர்களுக்குத் தங்களை உயர்த்திக்கொள்ள மற்றவர்கள்மீது சேற்றை ரீசும் அவசியமில்லை.

பாரதியைப் பிற்போக்கு வாதி என்றும், வேறு வகையிலும் இழிவுசெய்ய முனைபவர் கட்டு அதன் மூலம் கொஞ்சம் விளம்பரம் கிடைக்கலாம். ஆனால் விஷயமில்லாத விளம்பரம் பல்நாள் நிலைக்காது. பாரதி யை விற்று இலக்கிய வியாபாரம் செய்யும் கும் பல்களில் இரண்டு வகை, ஒன்று பாரதிக்கு இல்லாத பெருமைகளை எல்லாம் தந்து அவர் சொல்லாதவற்றை எல்லாம் சொன்னதாக்கும் ஒரு கூட்டம்; மற்றது பாரதியைத் திட்டினாலாவது தங்களை யாராவது கவனிப்பார்கள் எனும் நப்பாசை உள்ள

கூட்டம். மார்க்ஸிஸ வாதிகட்டு இந்த அவசியம் எதுவுமே கிடையாது. அவர்களாவில் பாரதி தமிழ் இலக்கியத்திலும் இந்தியதேசிய வரலாற்றிலும் ஆற்றிய பணிகள் முற்போக்கானவையும், முன்னேடியானவையும் என்பதில் ஒரு தெளிவினரும் இல்லை. பாரதியின் எல்லாக் கருத்துக்களையும் சரியானவை என்றே, அன்றைய குழுவில் சரியான கருத்துக்கள் எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவன என்றே வாதித்து வழிபடவேண்டிய நிலையில் மார்க்ஸிஸவாதிகள் இல்லை. ஆனால் அந்த உண்ணதமான ஒரு மனிதனின் வரலாற்றுப் பங்கை நிராகரிப்பவன், ஓர் எதிர்ப்புரட்சிவாதி என்பதில், அவர்கட்டு சிறிதளவேனும் ஜயம் இல்லை.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

இயற்கை தான் விரும்பியவாறே மனிதர்களைத் திருத்தச் செல்கிறது. எனினும் சிலரின் மரணங்கள் அதிர்ச்சியை ஊட்டுகின்றன; பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் மரணமும் இவ்வாரூணதொன்றே. எதிர்பாராத முறையிலும், குறுகிய காலத்திலும் அது நிகழ்ந்து முடிந்தது. இலங்கைத் தமிழின் ‘தேசிய இலக்கியத்தை’ உருவாக்குதலிலும்; இலக்கியத்தில் சமூகச் சார்பினுக்கும் மார்க்சிய அனுதமுறைகளிற்கும் அழுத்தந் தந்ததிலும் அவர் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறார். அவரது மதிப்பீடுகள், நடைமுறைகள் பலவற்றில் ‘அலை’க்கு மாறுதலான கருத்துக்கள் உண்டு; வேறும் பல எதிர்க்கருத்துகள் பற்றியும் பெரும்பாலும் அவர் மெனங்கு சாதித்தார் என்பதும், உண்மைதான். எனினும், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் சிறப்பாகவும், தமிழக இலக்கியத் துறையில் பொதுவாகவும் உடன்பாட்டு ரீதியிலும் / எதிர்பாறையாகவும் முக்கிய சக்திகளி வொன்றுக அவர் இருந்தார் என்பதில், கருத்து வேறுபாடிருக்க முடியாது. மரணம் சுமத்தியிருக்கும் ‘கனம்’ நீங்கிய நிலைமைகளில் அவரைப் பற்றிய அறிவு பூர்வமான மதிப்பீடுகள் செய்யப்படுதல் அவசியம், அவரை ஓர் ‘அவதாரமாக’த் தற்போது சித்திரிக்க முற்படுவார்கள் ‘சென்றெழிந்த அப் பொற்காலம் மீண்டும் வாராதோ’ என்று ஏங்கும் பழையைவாதிகளைப் பரிசுத்த பேராசிரியரின் கருத்துக்களை மனங்கொள்வதும், நல்லது.

அவரது இழப்பினால் துயருறும் குடும்பத்தோர்க்கு எமது ஆறுதலையும், துக்கத்தையும் தெரிவிக்கிறேன்.

விடுதலைக்குருவியும் வீட்டு முன்றிலும்

ச. விஸ்வரத்தினம்

பாரதி,

விடுதலை அவாவிய நின்
சிட்டுக்குருவி
எங்கள் வீட்டு முற்றத்திலும்
மேய்தல் கண்டேன்.

விடுதலைத்தாகத்தின் துடிப்புஉன் குரலென்றால்
அதன் இதழ்களிலும்
'விடுவிடு' என்ற அதே துடிப்புத்தான்.

முற்றத்தில் மேயும்போதும்
திண்ணையில் திரியும் போதும்
வீட்டு வளையின்மேலும்
விண்ணை அளக்கும் போதும்
'விடுவிடு' என்ற ஒரே ஜபம்தான்.

துயிலும் கட்டிலில் தொற்றியும்
தூங்கும்குழந்தையின் தொட்டில் கயிற்றிணப்பற்றியும்,
'விடுவிடு' என்றே அது ஐரிக்கிறது.

தானியம் பொறுக்கும்போதும்
கூடுகட்டக் குச்சுப் பொறுக்கும் போதும்
'விடுவிடு' என்ற ஜபத்தை அது விடவில்லை.
அதன் சிற்றுடலே
விடுதலைத்துடிப்பின் வேக இயக்கமாயிருக்கிறது.

தலையை உருட்டுதலில்
சிறகைக் கோதுதலில்
காற்றுவெளியில் 'ஜிவ'வென்ற சிறகுதைப்பில்
அதேதுடிப்பு! சதாதுடிப்பு!

நீ நேசித்த தேசத்திலும் அதன்
ஒல்வோர் அங்கத்திலும் —
பெண்மையில், ஆண்மையில், பிழைக்கின்ற காதலில்
மொழியில், இசையில், கவிதையில், உரைநடையில்,
தொழில்களில், அரசியலில், ஆஸ்மீகத்தில்—
அதேதுடிப்பை நீ உடுக்கொலித்தாய்.

‘‘ குடுகுடுகுடு நல்ல காலம் வருகுது ’’ என்று
நாட்டிற்கு நல்ல குறிசொல்ல
தூக்கியநின் உடுக்கினால்வொரு முழங்கிலும்
விடுதலைக்குருவியின் வீச்சு நிகழ்ந்தது.
‘ கொட்டுமரசு ’ வின் அதிர்விலும் அதே,
விட்டுவிடுதலை யாகும் வீச்சே தான்.

தூக்கம் எங்கெங்கு கெளவிற்றே அங்கெலாம்
துயிலெழப்ப நீ இந்தத்
துடிப்புக்குருவியைத் தாது விட்டாய்.

உயிர்த்துடிப்பின் உன்னத படிமம்நின்
விடுதலைக்குருவி.

அந்த விடுதலைக்குருவி
எங்கள் வீட்டுமுற்றத்திலும் மேய்தல் கண்டேன்.

சோம்பித்துயின்றனன் குழந்தைகளை ஓனமுப்பி
‘ துருதுரு ’ வென்ற குருவியைக் காட்டினேன்.
சோம்பலை விட்டெறிந்த அவர்களில்
தொற்றியதுடிப்பின் உயிரொளிகண்டேன்;
குருவியின் பின்னால் ஒர் கூட்டமே இயங்கிற்று.

விடுதலைக் குருவியோடு
‘ சுடுகுடு ’ ஆடும் சிறுவரின் கூத்து.
‘ விட்டேன்விடுதலை விட்டேன்விடுதலை ’
என்றந் நாளில்
‘ சுடுகுடு ’ ஆடிய இளமையின் வேகம்
என்னுள், புதுநடை பயிலும்.

விடுதேடி வந்தாய்
விடுதலைக்குருவி நீ வாழ்
நின் அலகிதழ் முனையில்ளம்
இருள், துயரெல்லாம் கிழிபடுகிறது.

மூலைமுடுக்குகள், நாடிநரம்புகள் தோறும்
விடுதலை வீச்சேர்ட்டம் நிகழ்கிறது.

சிட்டுக்குருவி,
எட்டுத்திக்கும் பறந்தொரு சேதிசொல் !
விட்டுவிடுதலையானேம், நம்
கட்டுக்கள் யாவும் அறுந்தன வாமென்று ;
குறிசொன்னானே அந்தக் ‘ குடுகுடுப்பைக்காரன் ’
அவன் காதிலும்மெல்ல, இச் சேதியைப்போடு.

அரசாங்கங்கள் மாறுவதற்கேற்பத் தம் நிறங்களை மாற்றியும், ஊழல்சளிலும் மோசடிகளிலும் ஈடுபட்டுத் தமது வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டே, சமூக அநீதிகளிற்காகக் கண்ணர் வடிக்கும் எழுத்தாளர்கள் பலரை, இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் காண்கிறோம். இவர்களின் பூரணபாடுகளைச் சுட்டுவோர் தனி நயர் தாக்குதலைச் செய்வோர் எனச் சிரால் சுருதப்படுகின்றனர். அவ்வாறு சருதுவோர்களிற்குப் பார்தி யின் இக் கருத்துக்களைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

இணையாசிரியர்

கொள்கைக்கும் செய்கைக்குமுள்ள தூரம்

பாரதியார்

“.....ஒரு கொள்கை என்பதென்ன? இதை நாம் ஆராய்ந்து அறிவது அவசியம். ஏனெனில் கொள்கையின்றிக் காரியங்களைச் செய்து திரியும் சில மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். பகுத்தறியும் சக்தி இல்லாத எவனுக்கும் கொள்கையென்று ஒன்று இருக்காது. ஒரு கொள்கையையுடையவன் பகுத்தறியும் சக்தி உடையவனுக்கே இருக்கவேண்டும். ஆனால், அவ்வறிவின் துணையால் ஒரு கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு அதன் சாயலாகவே தன் கருமங்களைச் செய்து வருவதனால்ல. எத்தனையோ ஜீவப்பிரேதங்கள், ஜீவியத்தின் நோக்கம் இன்னதென்றே அறியாமல், கேவலம் இந்திரிய உபாதைகளைக் கழித்துக்கொண்டு, உண்டு உடுத்தி, வாழ்ந்து இறந்து போகின்றனர். அவர்களைவலாம் ஏதோ நல்லதோ, கெட்டதோ கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்துக்கருமங்களை அவரவற்றிற்குரியபடி செய்து ஜீவிக்கும் மனிதர்களால். ஆகையால் கொள்கை என்பதென்ன?

ஒரு கொள்கையாவது, “பகுத்தறிவின் துணையால் செய்யக்கூடியது இது. செய்யத் தகாதது இது” என்று ஒருவன் அறிந்து முன்பின் யோசித்துத் தன் வாழ்நாளில் நீடித்துச் செய்ய மனத்தால் ஒப்புக்கொள்ளும் கருமத்

தொடரின் அஸ்திவாரமாகிய ஒரு கருத்தாம் நம் நாட்டில் இவ்வாறு கொள்கைகளைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்த மனிதர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், கொள்கைகளை அவாவோடு மனத்தால் கிரகித்தல் வேறு, அவற்றின்படி நடத்தல் வேறு. யாதேனும் ஒரு கொள்கையை ஒருவன் அங்கீகரித்துக் கொண்டு அதன்படி நடக்க முடியாதவருமிருந்தால், அவனும் ஜீவப்பிரேதந்தான்.

இதிவிருந்து, ‘கொள்கையற்ற மாணிடப் பதர்கள், கொள்கையிருந்தும் அதன்படி நடக்கவியலாத மாணிடப் பதர்கள்’ என்ற இரண்டு ஜாதிகள் உண்டென்று ஏற்படுகிறது. இவ்விரண்டு வகுப்பாரால் ஜன சமூகத்திற்கு அவ்வளவு கெடுதல் நேரிடாது. அவர்கள் இருக்கும் வரை சோற்றிற்குக் கேடாகவும், நிலத்திற்குப் பறுவாகவும் இருந்து போவார்கள்.

ஆனால், தாங்கள் வசிக்கும் நாட்டிற்குக் குடலைத் திண்ணும் அரிபூச்சிகள் போல ஒரு வகுப்பார் தலையெடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தலை நிறைய திவ்வியமான கொள்கைகளை அடைத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அக் கொள்கைகளை விற்றும்

தீவிக்கிருர்கள். பொது பீடங்களின்றும் உலகறிய அவற்றை ஸாங்கோபாங்கமாகப் போதிக்கிறார்கள். பொது ஜனங்கள் அக் கொள்கைகளைக் கேட்டுப் பிரம்த்து, ‘இவ்விரிய கருத்துக்களுக்கு ஆலயமாகவிருக்கும் இவர்கள் மனமே மனம், இம் மஹாங்கள் அவதார புருஷர்களே’ என்று தமிழைப் போற்றும்பொழுது அப் பூஜித் தயையும் ஏற்றுக்கொண்டு மகிழ்ந்து வெறியடைகிறார்கள். ஆனால் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து அவர்களின் வீட்டிற்குச் செல்வோமானால் அங்கே எலும்பும் தோலும் குப்பையும் சகலவிதமான அழுக்களும் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இம் மஹாங்களின் செய்கைகள் அவர்களைட் கொள்கைகளுக்கு முற்றிலும் விரோதமாய் இருக்கின்றன. ‘தட்டிச் சொல்ல ஆள் இல்லாவிட்டால் தமிழ்ச் சண்டப் பிரசண்டம்’ என்றபடி பேசிவிட்டு, ஆபத்து வந்த காலத்தில் ‘நான் சொன்ன படி நீங்கள் செய்யவேண்டும். நான் செய்கிறபடி நீங்கள் செய்யப்படாது’ என்று ஜனங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். அதி இலம் கேடாய், தங்களுடைய கொள்கைகளை ஜால

வித்தைச்காரன் போல மாற்றி விடுகிறார்கள்.

இம் மஹா பாதகர்களால் நம் தேசத் திற்கு விளையும் தீமைகள் கணக்கில் அடங்காரனென்னில் இவர்களைப் பார்த்து அநேகம் அறிவில்லாத மனிதர்கள் செல்லக்கூடாத மர்க்கங்களிற் சென்று விடுகிறார்கள். நமக்கு கொள்கை வேண்டுமேயல்லாது ஆள் வேண்டியது அவசியமில்லை. ஒருவன் தான் பறையறையும் நஸ்லதோர் கொள்கையை விட்டுவிட்டு விலகி நடப்பானானால் அப் பொழுது நாம் அவனைக் கொண்டாடுவது மதியீனம். அவனை எவ்வகையாலும் நாம் இகழ்ச்சி செய்தே நடத்த வேண்டும். தான் குடிக்கும் காபிக்காகவும், தான் தின்றும் சோற்றுற்காகவும், தான் உடுத்தும் ஆடைக்காகவும் ஒருவன் தன்னுடைய அருமையான கொள்கைகளைக் கைவிடுவ ஆனால் அவனை மானிடரில் எந்த வகுப்பில் நாம் சேர்க்கலாம்? அவனிலும் பதரான மனைதன் ஒருவன் இருக்க முடியாது. அவன் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கொள்கைக்கும் செய்கைக்கும் வெகுதூரம் உண்டு.

[ஆதாரம் : பாரதியர் கட்டுரைகள்]

பாரதி படிம் பாடு - 1

பாரதி
சினி வியாபாரிகளிற்கும்,
நகை வியாபாரிகளிற்கும்,
தொழில் அதிபர்களிற்கும்,
தூதரக அதிகாரிகளிற்கும்,
அமைச்சர்-னிற்கும் பின்னால் திரிந்து, அவர்களைப் பூரிப்படையச் செய்து உயிர் வாழ்ந்தான்? இவர்களெல்லாம் மேடையில் நிறைந்திருக்க (ஒரு மூலையில் ‘பாரதி’ சிலையாக நின்றிருந்தான்) 11-12-1982-ல் கொழும்பில், ‘என்து’ பாரதி விழாவொன்றைக் கோலாகலமாக நடத்தனார். பிரபல நாக வியாபாரியொருவர் “பாரதியின் சனவகளையும் இலட்சியங்களையும் அமைச்சர் தொண்டமானே நிறைவேற்றி வருகிறோம். பாரதி இன்று இலங்கையில் உயிர் வாழ்கிறான் என்றால், அமைச்சரால் தான்..” என்று அங்குரார்ப்பான உரை நிழந்து, மற்றெரு தொழில் அதிபர் ‘மகாகவி பாரதி’ நூலின் அறிமுக உரையைத் தட்டுத் தடுமாறி நிச்சுந்தி முடிக்க, தனது கட்சியின் அரசாங்கத்துக்கு அமைச்சர் வக்காலத்து வாங்க. தலைமை தாங்கிய அரசேன் ஊதுகுழற் பத்தி கையின் ஆசியர் இடைக்கிடை அமைச்சரைப் புழக், ‘பாரதி விழா’ இனிதே நடந்தது!

‘பாரதி’ சிலையாக நின்றிருந்தான். உயிருடன் நின்றிருந்தால், அமைப்பாளர் நோக்கி, “...தேடிச் சோறு நித்த இன்று ...” என்று ஆவேசக் குரலில் பாடத் தொடங்கியிருக்க மாட்டானு?

தி. ஜானகிராமன்

(முதுபெரும் எழுத்தாளர் தி. ஜானகிராமனின் மறைவு இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குப் பேரதிர்ச்சியாகும். 1950கள் முதல் அவர் இறக்கும்வரை நவீன இலக்கிய உலகில், குறிப்பாக நாவல், சிறுகதைத் துறையில் அவர் தனக்கெணவோர் இடத்தை வகுத்துக் கொண்டு பெருமதிப்போடு விளங்கினார்.

1950களின் பிற்பகுதியில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய திறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். தமிழில்

அவரின் எழுத்துவகச் செல்வாக்கில் ஏற்ற இறக்கமோ சரிவோ நிகழவில்லை. ஏறக் குறைய முப்பதாண்டு காலமாக இலக்கிய உலகின் முடிகுடா மன்னாக அவர் நிலவினார். ஜனரஞ்சகமான எழுத்தாளராக மட்டுமன்றி, ஆற்றல் மிகு எழுத்தாளரும் 'நாம் உங்கள் அபிமான வசகர்கள் தாம்' என்று ஏற்றிப் போற்றும் பெருமையோடு வாழ்ந்தார்.

ஆசிரியருக்கு சிலகாலம் சேவை செய்த தி. ஜா. அ. கில் இந்திய வாகெனியில்

க. எண்முகவிங்கல்

மூன்றே மூன்று நாவலாசிரியர்கள் தான் இருக்கிறார்கள் அவர்களில் ஒரு வரை தி. ஜானகிராமன் என்று அக் காலகட்டத்தில் க. நா. ச. எழுதுவதுண்டு. க. நா. ச. ஷட்டன் அபிப்பிராய பேதம் கொண்டவர்கள் கூட நாவல் துறையில் தி. ஜா. வின் ஸ்தானத்தை மறுத்துகிறார்கள்.

1960-ன் பின்னர் எண்ணிறந்த ஆற்றல் மிகு நாவல் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் தோன்றினார்கள். ஆனால் தி. ஜா. வின் புகழும், பெருவழகமும் ஒங்கியதே அன்றி,

செங்கிளிலும், வின் ன் ஸ் டெல்லியிலும் பணி புரிந்தார். இளைப்பாறித் தமது சொந்த ஊரான தஞ்சாவூருக்கு அவர் திரும்பிய பின்னரும் அகில இந்திய வாகெனியில் அவரின் திறமையை மதித்து அவரது சேவையைப் பயன்படுத்தியது. பதினாறு வயதில் எழுத ஆர்ப்பித்த தி. ஜா. வின் கை இறக்கும் வரை ஓய்ந்ததில்லை. எட்டு நால்கள், ஏழு சிறுகதைத் தொகுதிகள், இரண்டு குறுநாவல் தொகுதிகள், மூன்று நாடகங்கள், மூன்று பயண நூல்கள், சில மொழிபெயர்ப்புகள் என்பன நால் வடிவில்

வெளிவந்தன. இவற்றுள் சில, பலபதிப்பு களாக வெளிவந்தன.

‘சித்திரமும் கைப்பழக்கம்’ என்பர். பயிற்சியால் வயது முதிர்ச்சியோடு கை தேர்ந்த எழுத்தாளரானார் பலர். தி. ஜா. ஹோ ஒரு அழுர்வ மனிதர். ‘சிலிர்ப்பு’ கதையை எழுதிய, மோகமுன் நாவலை எழுதிய இளைய தி. ஜா. ‘பாயசம்’ கதையை அல்லது மரப்பக் நாவலை எழுதிய முதிய தி. ஜா. என்ற வித்தியாசம் கண்டு பிடிக்க முடியாது. இளமையிலேயே அவரிடம் ஒரு அபாரமான முதிர்ச்சி! வயதின் தாக்கமோ வாழ்க்கையின் பாரமோ அவரின் இளமையின் வேகத்தை, வீச்சைத் தணிக்கவில்லை.

தி. ஜா. வின்- கதைகளில் ஆழமான நகைச்சலை, கிண்டல் இருக்கும். பாணி வேறுபட்டதாயிலும், இதத்தைய ஓர் ஆழத் தோடு எழுதிய இன்னொவர் மறைந்த எழுத்தாளர் கு அழகிரிசாமி. நகைச்சலையில் தி. ஜா. விற்கு இணையாகச் சொல்லக் கூடிய வேறு தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இல்லை.

தி. ஜா. ஆழந்தகன்ற கல்வி ஞானம் உடையவர். அவரது தணிப்பட்ட வாழ்க்கைச் செய்திகள், விரங்கள் வெளியில் அவ்வளவு தெரியாது. காரணம் அவரின் அடக்கமும் உயர் பண்புகளும் தான் வார. மாத இதழ்தோன் தம் புகழைப் பரப்ப ஒரு கருவியாக எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் இவர் பயன் படுத்த முயலவில்லை. மிக அருமையாக ஏதாவது ஒரு பேட்டி வரும்; நாவல் பிறந்த கதை என்றே, ஏன் எழுதுகிறேன் என்றே பத்திரிகைக்காரர் கேட்டதற்காக தம்மைப் பற்றி, தன் எழுத்தைப் பற்றிச் சொல்வார். அச்சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் இலக்கிய ஆர்வவர்களுக்கு மனியானவை, எதைச் சொன்னாலும் அதில் புதுமையும், ஒளியும் பளிச்சிக்கும். ஆனால் நான் ஒர் ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளன் மட்டும் தான் என்று அடக்கத்தோடு ஒதுங்கும் தி. ஜா. வை-அவரது பண்புகளை நேரடியாகவோ, பிறர் மூலமாக அல்லாது அவரது எழுத்துக்களின் மூலமாக மட்டுமே இலக்கிய உலகம் தெரிந்து வைத்திருந்தது.

தி. ஜா. வின் தந்தை சமஸ்கிருத புல்ஷம் மிக்கவர். சமஸ்கிருத இலக்கியத்தை தந்தை மூலமும், கவுரியில் ஆங்கில இலக்கியத்தையும் இளமையில் ஆழந்து கற்றவர். தி. ஜா. விற்கு இசையிலும் சிறந்த ஞானம் உண்டு.

தமிழின் ஆற்றல்யிது எழுத்தாளர் சிலர் தேர்ந்த இசை ஞானிகளாக அமைக்குதோடு அவர்களது எழுத்திலும் இசைவெறி வெளிப் பட்டதை நல்லை இலக்கிய வாசகர்கள் அறிவர். அத்தகைய இசைப் பித்தர்களில் தி. ஜா. முதன்மையானவர். அவரின் ‘மோகமுன்’ நாயகன் ‘பாடு’ வின் குரு ‘ரங்கன்னை’ பண்பட்ட ஓர் இசை ஞானி. ‘மரப்பக்’ நாயகன் ‘கோபாலி’ சிறுவர் சிறுமியர்களையும் பாமரர்களையும் கூட தன் இசை மேதைமையால் கிறங்க வைப்பான். அவன் கச்சேரி செய்யும் அழகை தி. ஜா. வின் சொற்களில் படிக்க வேண்டும். தி. ஜா. வை நினைக்கும்போது ந. சிதம்பரசுப்பிரமணியனும் அவரது இதய நாதம் நாவலும் கட்டாயம் ஞாபகம் வரத்தான் செய்யும். சங்கீத ஞானம் அற்றவனையினும் கூட ஒவ்வொரு வாசகனும் கலைஞர், கலை ஆர்வவன் தானே! ஒரு ‘கிட்டு’ வையோ அல்லது ‘கோபாலி’ வையோ மறக்க முடியுமா? ஆனால் கிட்டுவிற்கும் கோபாலிக்குமிடையே எத்தனை வேற்றுமை? இந்த ஒப்பீடு தி. ஜா. வின் வாழ்க்கை நேர்க்கு. ஆனுமை என்ப வற்றையும் கூட இனம் காட்டும்.

தி. ஜா. வின் கதை சொல்லும் உத்தி கள் அலாதியானவை. கதையை சம்பாஷனை மூலமே நடத்தும் ஒரு உத்தி.

“யாரு”

“நான்தான்”

ஆளோடிக்கு மேல் அரிக்கன் விளக்குத் தொங்கிற்று.

“நான் தான்னு”

“சின்னச்சாமி”

“அட சின்னச்சாமியா?”

வானேலி நாடகம் ஒன்றைக் கேட்பது போல இருக்கும். குரவ ஏற்ற இறக்கம். தொனி யாவும் மனக்காதில் ஒளிக்கும். பாத-

திரங்களின் முபாவழும், ஜாடைகளும், சுற்றுச்சுழல்களும் மனக்கணனில் விடியும்.

சென்னை, பெட்டிலி என்று இவர் தனது குழலில் வேறுபடுத்திக் கொண்டபோதும் தமது சொந்த மன்னுன் தஞ்சாவூர் தான் இவரின் காலத்தின் யாவற்றினதும் பின்டலம். அம் மன்னின் மனம் இவர் எழுத்தில் வீசும்.

தஞ்சை காவிரி பாயும் வளநாடு; தமிழகத்தின் நெற்களாஞ்சியம்; நிலமானிய அமைப்பு ஊறிப்போன இப்பிரதேசம் 1960க்களில் பசுமைப் புரட்சியின் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக (Green Revolution) அமைத்தது. தஞ்சாவூரின் சாதியமைப்பு, பசுமைப்புரட்சி, விவசாயப்பொருளியல் உறவு மாற்றங்களை எண்ணும்பொழுது மார்க்கிள்டுகளுக்கு சனடிய ஆய்வாளர் கத்தின் கவு (Kathleen Gough) இன் எழுத்துக்களும், கு. சின்னப்பபாரதி யின் தாக்க நாவலும் ஞாபகத்திற்கு வரலாம். தி. ஜா.வின் எழுத்துக்களில் வரும் தஞ்சாவூரும் இதுதான் என்ற வியப்பும் தோன்றும்.

தி. ஜா. தமது எழுத்துக்களில் சமூக பிரக்ஞனையை வெளிக்காட்டவில்லை என்றும் சிலர் கூறுவார், அரசியல் பிரக்ஞனையை இவர் வெளிக்காட்டவில்லை என்பது உண்மை தான். ஆனால் தஞ்சாவூர் நிலமானிய அயைப்பின் சிறைவைக், கூட்டுக்குப்ப அமைப்பின் உடைவை, பாலுறவுச்சிக்கல் களை அற்புதமாக இவர் சித்திரித்துள்ளார்.

அதோடு புதிய மதிப்புக்களை அங்கீகரிக்கும் முற்போக்காளராகவும் தோன்றுகிறார்.

இன்னும் ஓர் உண்மையையும் மனதில் இருந்துதல் வேண்டும். தி. ஜா சாட்டும் தஞ்சாவூர் 1960க்குப் பிற்பட்ட தஞ்சாவூர் அல்ல. 1950 அல்லது அதற்குச் சற்று முந்திய காலத் தஞ்சாவூர் தான் அவர் நாவல் களில் வருவது (மரப்பசுவை விதிவிலக்காக்க கொள்ளலாம்.)

தி. ஜா. அரசியலை நாவல்களின் பொருளாகக் கொள்ளவில்லை. அரசியல் அக்கறை உள்ள பாத்திரங்களைக்கூடக் கடத்தமாந்தராகக் கொள்ளவில்லை. 'மரப்பசு' அம்மீனி பாரிசில் வைத்து அமெரிக்க இளைஞர் ஒரு வணைச் சந்திக்கிறாரே, அந்த 'புருல்' ஓர் அற்புதமான பிறவி. நாகரிக உலகின் மனச்சட்சி அவன். 1965 — 72 காலப்பகுதியில் வியட்நாம் யுத்தம் அமெரிக்க இளைஞர்களை ஓர் உலுக்கு உலுக்கியது. அவர்களின் மனச்சட்சியை அதிரவைத்தது. யுத்த எதிர்ப்பில் பல்லாயிரம் இளைஞர்கள் பங்குபற்றினர். வியட்னம் விளைவுகளில் இன்னென்று 'ஹிப்பிஸ்' என்னும் சமூக எதிர்ப்பு இயக்கம் ஒரு கையில் தன் குழந்தையை ஏந்திய வண்ணம் அத்த வியட்நாயிய யுவதி உமிழ்ந்த எச்சில், அவளின் பார்வை புரைச அதிரவைத் தன: அவன் வாழ்வின் திசையை மாற்றின. இதைத் தி. ஜா. வர்ஜீத்திருக்கும் அழகை, வேகத்தை, ஆழத்தை, பார்வையின் விசாலத்தை—தமிழில் எந்த ஓர் அரசியல் நாவலிலும் நான் சந்திக்கவில்லை.

தேவன் — யாழ்ப்பாணம்

எழுத்தாளர் 'தேவன்—யாழ்ப்பாணம்' மறைந்து விட்டார். இலக்கியத்துறையிலும், நாடகத்துறையிலும், வழக்காடு மன்றங்களிலும் அவர் ஈடுபட்டுமூத்தார். 'வேர்னன் அபயசேகரா'வுடன் சேர்ந்து இப்சனின் நாடகமொன்றைப் பெண் பாலை' என்ற பெயரில் அறுபதுகளில் தயாரித்துள்ளார். அவரது எழுத்து முயற்சிகள் சில நூல்வடிவிலும் வெளிவந்துள்ளன. அன்றாது குடும்பத்தினருக்கு, எமது அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ஆன் ரணசிங்க

தமிழில்; ஸமத்ரேயி

ஏரியல் டோர்ஸமனின் கவிதைத் தொகுப்பான் ‘காணுமற் போனவர்கள்’ என்றும் நால் அவரது தாயகமான சிலியில் அரசியல் அமுக்கங்களால் துண்பப்பட்ட, அரசியல் கைதிகளாயிருந்து காணுமற் போனவர்கள் பற்றியது. “காணுமற் போனவர்கள்”, எனும் சொல்லை மேற்கோள் குறியுள் இடக் காரணங், அவர்கள் எளிதில் மறைந்து விடுவில்லை. அவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள், இன்னும் இரகசியக் காவலிலா அல்லது பெயரற்ற கல்லறைகளிலா என்று சிலருக்குத் தெரியும். அவர்கள் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்களா, படுகிறார்களா, சித்திரவதை யின்போது இறந்தார்களா என்றும் சிலருக்குத் தெரியும். இதற்கு மறுப்புகள் தெரி விக்கப்பட்டபோதும் இவ்வாறு கொண்டு போனமை, தடுத்து வைக்கப்பட்டமை, சாத்தியமான கொலீகள் என்பவற்றுக்குச் சிலச் சொறுப்பானிரண்டாயுள்ளனர்.

சிலியில் ‘காணுமற் போனவர்களுடைய’ குடும்பங்கள் பிரசரித்த முறையீட்டிற்கு மனுக்களில் ஒன்றின் சில பகுதிகள்;

‘காணுமற் போன கைதிகள்’ என்றும் பதம் எம் வீட்டிலிருந்து, எம் கண் முள்ளுலேயே அல்லது அவர்களது வேலைத்தலங்கள், கல்லூரிகள், பஸ்கலைக் கழகங்கள் என்பவற்றிலிருந்து பல சாட்சிகள் நிறுபணங்களுடன் கொண்டு கெலவப்பட்ட எம் குடும்ப அங்கத்துவரைக் குறிக்கும். இவர்கள் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைத் தேட நாம் எடுத்த முயற்சிகளுக்கு,

“இந்த ஆள் ஒருபோதும் தடுத்து வைக்கப்படவில்லை”.

“இவர் நாட்டை விட்டுப் போய் விட்டார்”,

“இவர் மறைந்து வாழ்கிறார்”

என்பன போன்ற பதில்களே எம் முகத்தில் வீசப்பட்டன.

‘காணுமற் போதல்’ முழுதாகச் சிரி நாட்டுக்கரியதல்ல. ஹிட்லர் இந்த முறையைக் கண்டுபிடித்து, Nacht and Nebel எனப் பெயரிட்டான். தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்கள் இரவோடிரவாக் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு ஒரு கவடுமின்றி மறைந்தனர்.

களதமாலா, ஆஜன்ரீஞ்சிலும், மெக்சிக்கோ, பிரேஸிலிலும், சிரியா, யேமன் மக்கள் குடியரசு, ஆப்கானிஸ்தானிலும், ஜெயர், ஈதுவேரோறியல் கிணியா, கென்யா, ரொமானியா, நமீபியா, எத்தியோப்பியானி லுப் கைதிகள் உள்ளனர். இவர்களிற் பலர் இரகசியமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டபோது இறந்துமூள்ளனர்.

பிலிப்பைஸ் தேவாலயக் குழுக்கள் 1975 லிருந்து ‘காணுமற் போன’ 200க் கும் மேற்பட்டவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட இன்னன். இவர்களிற் சிலர் அங்கவினராயும், சடலங்களாயும் கண்டுபிடிக்கப்பட, ஏனையோர் இராணுவத் தடுப்பு முகர்மகளில் மீளப்பிரசன்னமாயினர்.

இக் கவிதைகள் — காணுமற் போனவர்களின் குடும்பங்கள் அனுபவித்த கொடுந்துயரை ஊர்ஜிதப்படுத்தும் சான்றிதழ்கள்;

கொண்டு போகப்பட்ட உறவினர் பற்றிய செய்திகளுக்கான காத்திருத்தல்களின்தும், மனத்துயரை விழுங்கிக் கொண்டு தம் அன்புக்குரியவர்களைத் தேட எதெந்த துணிகரமுயற்சிகளின்தும் வெளிப்பாடுகள்; கொண்டு செல்வப்படுதலின்தும் சித்திரவதையை எதிர் நோக்கிக் கிரையில் காத்திருத்தலின்தும் பயங்கரத்தின் சித்திரிப்புக்கள். இப்பயங்கரம் அவர்களால் மிகச் செறிவாக உணரப்படும். ஏனெனில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட இடங்கள் இரகசியமானதால் இவர்கள் முழு

தாகத் தம்மைச் சிறை செய்தோரின் கருணையிலேயே தங்கியுள்ளனர்.

‘நட்பிக்கை’ என்று தலையங்கமிடப்பட்ட கவிதையில், ஒரு பெற்றேரின் ஓரே ஒரு ஆறுதல் ‘அடுத்த வருடமும் காவற எடயனர் தம் மகனைத் துண்புறுத்தினர்’ என்னும் செய்தியைக் கேட்போம் என்ற திரிபுபடுத்தப்பட்ட நம்பிக்கை தான்; ஏனெனில், இது அவர்களது மகன் இன்னும் உயிரோடு இருப்பதையல்லவா காட்டுகிறது!

நம்பிக்கை

‘எட்காச்டோ என்றிக்குவஸ்’ இற்கு,

எனது மகன்
கடந்தவருடம் மேமாதம் 8-ம்திக்கியிலிருந்து
கஞ்சமற்போய் விட்டார்.

‘அவர்கள்’ அவனைச் சிலமளித்தியாலங்களுக்கொடுதே
அழைத்துச் சென்றனர்.
சில வழுமையான கேள்விகளைக் கேட்கவென்றே
கூறினார்கள்.

வண்டி சென்ற பின்பு—
அந்த லைசன்ஸ் தகடுஅற்ற கார் சென்ற பின்பு—
அவனைப் பற்றி வேறொதையுமே
எம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

ஆனால் இப்போது நிலைமைகள் மாறிவிட்டன.
இப்போதுதான் ‘வெளியே’ வந்த நண்பனிடமிருந்து
நாம் கேள்விப் பட்டோம்—
ஐந்து மாதங்களின் பின்பு, அவனை,
‘கிறிமோல்டி வில்லா’வில் வைத்து
சித்திரவதை செய்தார்கள் என்று.
புரட்டாசி இறுதியில்,
கிறிமோல்டிலிற்குச் சொந்தமான சிவப்பு வீட்டில்
அவனை விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார்களாம்.

அவர்கள் கூறுகிறார்கள் ;
 அவன்து குரல், அலறிலை
 தாம் அடையாளம் கண்டதாக
 அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.
 சிலர் என்னிடம் வெளிப்படையாயே கூறுகிறார்கள்:
 என்ன காலமப்பா இது,
 என்ன உலகம், என்னநாடு இதுவென்று.

நான் கேட்பது என்னவெனில்,
 அவர்கள் தம் மகனை இன்னும்
 சித்திரவதை செய்கிறார்கள் !
 என்பதை அறிந்து கொள்வதில் தான் —
 ஒரு தாயின் சந்தோஷம்,
 ஒரு தந்தையின் சந்தோஷம்,
 தங்கியிருக்கிறது என்பது எவ்வாறு ?

ஒ ! இது,
 அவன் இன்னும் —
 ஐந்து மாதங்களின் பின்பும் —
 உயிர் வாழ்வதையன்றே காட்டுகிறது !

எமது மிகப் பெரிய நம்பிக்கை—
 அடுத்த வருடத்தில்.
 எட்டு மாதங்களின் பின்பும்,
 அவனைத் துன்புறுத்துகிறார்கள் !
 என்பதைக் கேள்விப்படுவது தான்.

இவ்வாறே.....
 அவன் இன்னுமின்னும்
 உயிர்வாழக் கூடும், முடியும் !

I நன்றி : SUN I

புகங்கள்

உமா வரதராஜன்

மாதம் முடிய இன்னும் எட்டு நாட்கள் இருக்கின்றன.

ஒரு தாலை எடுத்து, தான் இன்று போகவேண்டிய பகுதி களை அதில் அவன் குறித்தான். சைக்கிளோட்டத்துக்கு வசதி யான விதத்தில் ஒரு படமும் வரை ந்து கொண்டான். அவன் இன்று போகவேண்டிய பதினாலு வீடுகளும் ஒவ்வொரு திக்கில் இருந்தன. அத்தனை வீடுகளுக்குமாக பதினைந்து பதினாறு மைல்கள் வரை அவன் இன்று ஒட்டவேண்டியிருக்கும்.

ஒவ்வொருநானும் போல இன்றைக்கும் கடையிலேயே உட்கார்ந்து Gold Leaf லிகரெட்டுக்கோ அடிக்கொருதரம் புகைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். எதிர்த் தேநீர்க் கடையில் சூசிலாவின் சோகப்பாட்டுகள் போடுவார்கள்; கேட்கலாம். ஒண்ணரை மனிக்கு மஹா வித்தியாலயம் கலைவதில் பதினைஞ்சு நியிஷங்கள் போகும். ஆனால் இரண்டாயிரம் சூபாக்கள் வரையில் இந்த மாதமும் இவன் இழக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அவன் வேலை பார்க்கும் கொம்பெணி அனுங்கோ அல்லது அந்தப் பதினான்கு வீடுகளுக்கோ தயவு தாட்சண்யம் காட்ட மாட்டாது. இந்தப் பகுதி வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து மாதாந்தப் பணத்தை இயன் நூற்றீதம் அறவிட வேண்டும். அல்லது அந்த தொகையை மாத முடிவில் இவன் கொம்பெணிக்குக் கட்டத் தயாராக வேண்டும்.

4' X 8' சைஸ் அட்டைகள் பதினான்கைத் தெரிந்தெடுத்து, நகுலன் வரிசைப்படி அடுக்கிக் கொண்டான். இந்த அட்டைகளில் வாடிக்கையாளன் பெயர், விலாசம், கொடம் பெனி யில் பெற்றுக்கொண்ட பொருள், பொருளின் இலக்கம், செலுத்

இய தொகைகள், உள்ள பாக்கி..... இப்படிப் பல முக்கிய விபரங்கள் இருக்கும். எதிர்த் தேநீர்க்கடையில் இருந்து வரும் தேநீர்க் கிளாஸ்கள் மேசைமீது வைக்கப் படுவதைத் தவிர்க்கவும் நகுலன் இந்த அட்டைகளைச் சில வேளைகளில் பாவிப்பதுண்டு.

ஜன்னலை முதலில் நகுலன் முடினும். பிறகு கடைக் கதவுக்கான பல்கைகளை இழுத்துச் சாத்தத் தொடங்கினான். இப்படிப் பூட்டுவதைக் கொம்பெணி அனுமதிக்காது. ஒருவேளை இரண்டு நாட்களின் District Manager இடமிருந்து இப்படிப் பூட்டுவதும் கடிதம் ஒன்று வரலாம்.... Under no circumstances should your point be closed. I am very perturbed over your attitude and the excuse given cannot be accepted. If your assistant had gone on leave, you should have made other arrangements.'

முன்பொருதரம் D. M. இடமிருந்து இப்படி ஒரு கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதத்தை இவனுடைய உதவியாளன் மனோகரனும் பார்த்திருக்கிறான். எனினும் அவன் ஒவ்வொரு வாரமும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஊருக்குக் கிளம்பி, செவ்வாயிலோ அல்லது புதனிலோ வருவதில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை.

இங்கே இவன் கதவைச் சாத்தி சைக்கிளைத் தள்ளத் தொடங்கிய நேரத்தில் மனோகரன் மட்டக்களப்பு சிங்கள வாடிச் சந்தியில் தன் சினேகிதர்களுடன் கூடிநின்று கமலஹாசனுக்கு அலிட் லீச முயற்சியே தீத்து ரஜனியின் ஆட்களா, அமிதாப்பச் சனின் ஆட்களா' என்ற சுவையான விவாதத்தில் இறங்கியிருக்கக் கூடும்.

இப்போதைக்கு உள்ள வெயிலே அவனுக்குப் பயத்தைத் தருமாலுக்கு இருந்தது. நேரோ ஆக ஆக இன்னமும் கடுமையாக இருக்கும் என உணர்த்தி நற்று.

நலி சைக்கிள் ஓட்டத்தொடங்கிற்று. நகுலனுக்கு சந்தோஷம் தரும் நேர்பாதை இந்த வணிவைக் கடந்ததும் வரும். அவன் வாடகைக்கு இருக்கும் வீடு. இந்த ஊரின் நீர்ப்பாசன அலுவலகம், பொலிஸ் நிலையம், ரோஹினியின் வீடு எல்லாம் இந்த நேர்பாதையில்தான்.

அந்த நேர்பாதை காலை வேளைகளில் தான் மிக அழகு பெறுகிறது. மோகன், சுஹாசினி போல ரெண்டு பேரைக் கூட்டி வந்து, இந்தப் பாதையால் ஓட வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேணும் போல் தோன்றும். எல்லாம் இந்தக் காலையிலும் மாலையிலும்தான் பிறகு வெயில், வாகனங்கள், புழுதி, இருள் எனப் பல சங்கதிகள் இந்தப் பாதையை ஆக்கிரமித்து விடுகின்றன.

ஓர் ஆழமான மெனன்தோடும், சோகத்தோடும் இருப்பது மதிரித்தான் எப்போதும் ரோஹினியின் வீடு. வய லொன்றை நடுவில் வைத்துக் கொண்டு தெருவிலிருந்து கொஞ்சம் தள்ளியிருந்தது ரோஹினியின் வீடு. ரோஹினியை இனிநகுலனுல் காணமுடியாது. ரோஹினியின் பிரிவை பல நகுலனைக் கூப்பிட்டுச் சென்ன அர். “தமிழ், சிலப்பதிகாரக் காலத்திலி ருந்து நடந்து வரும் கொடுமை இது.” பிரிவைப்பல் பேசிய தோரணையில் அவருக்கும் இந்தக் ‘கொடுமை’ நேர்ந்திருக்க வேணும் என நகுலனுக்குப் பட்டது. அந்தக் கோடை விடுமுறைக்கு முதல்நாளுடன் அவணையும், பன்னிப்படிப்பையும் ரோஹினி பிரிந்தாயிற்று.

கொஞ்சம் தள்ளி நகுலனின் வீடு வந்தது. நகுலன் தன்வீட்டுக்குப் போகவில்லை. போக வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. சனி காலைச் சாப்பாடு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பாள். காலையில் குடிக்க மறந்துவிட்டு

வந்த பாலைத் திரும்ப ஊற்றித் தரப்பார்ப்பாள். நேரந்தவறி விட்டாஸ், பாலைக் குடிப்பதும் கஸ்டம்; வயிற்றுக்கும் கஸ்டம்.

பால்குடிப்பது ஒரு சௌக்கியத்துக்காக என்ற நிலைமை மாறி ஒரு நிர்ப்பந்தத்துக்காக என்கிற மாதிரி ஆகிக் கொண்டு வருகிறது. வாழ்க்கையில் பால் குடிப்பதை மாத்திரமல்ல, ஒவ்வொரு செயல்களையும் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரிலேயேதான் செய்து வருவதாகவே நகுலனுக்குத் தோன்றிற்று.

பொலிஸ் ஸ்டேஷன் பக்கம் சைக்கிளைத் திருப்பி அல்லிமரம் ஒன்றில் சைக்கிளைச் சாத்திலிட்டு முதலாவதாய் இருந்த க்வாட்டர்ஸஸ் நோக்கி நகுலன் போனான்.

வழக்கம் போல மிலிஸ். ஜயசேஹர் வீட்டில் இருந்தாள். இனித்தான் பொலிஸ் ஸ்டேஷனில் இருக்கும் சார்ஜெண்ட் ஜயசேஹரவுக்கு தகவல் போய் இங்கு வரவேண்டும்.

மலர்ந்த முகத்துடன் “வாடி வெந்ட” என்றால் மிலிஸ். ஜயசேஹர். இவன் ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து ஜயசேஹரவுக்குரிய அட்டையை எடுத்து, பாக்கியாக அவர் செலுத்த வேண்டிய தொகை எவ்வளவு எனப்பார்த்தான். ரூபா இருநூற்றி எழுபத்தைந்து.

மிலிஸ். ஜயசேஹர் சிரிப்பை அடிக்கடி நுழைந்து சிங்களத்தில் ஏதோ கூறிக்கொண்டிருந்தாள். அவள் என்ன சொல்ல முயல்கிறார்கள் என்பது நகுலனுக்குப் புரியாமல் இல்லை. ‘தையல் மெவினில் ஏதோ பிழையிருக்கிறது’ மெவின் மேசை பளிச்சென்று இல்லை. தாய்லாந்தின் பளபளப்பான மேசையொன்றை இதற்குப் பதிலாக மாற்றித்தர முடியுமா?’ இவற்றைத் தவிர அவள் எதைக் கேட்டுவிடப் போகிறார்? ஜயசேஹரவிடம் இந்த சங்கம் இல்லை. உச்சரிக்கும் விதத்தைத் தவிர ஜயசேஹரவுக்கு நகுலனை விட தமிழில் நாலுவார்த்தைகள் கூடத் தெரியலாம்.

புன்னகை பூத்த முகத்துடன் எல்லா வற்றையும் செலிலேற்றிக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர வேரெஞ்சறம் செய்ய இயலாமல் இருந்தது நகுலனுக்கு மிலிஸ். ஜய சேஹரவுக்கு சற்று ரீச்சலாக இருந்திருக்க வேண்டும். சுவரோடு கதைப்பதற்காகவோ என்னவோ சமயலறைப் பக்கம் போனால்.

சார்ஜென்ட் ஜயசேஹர வேகமாக அப்போது உள்ளே நுழைந்து அதே வேகத் துடன் “Hello Good morning” என்று சொல்லிவிட்டு நகுலனின் எதிரில் உட்கார்ந்தார்.

“Good morning” என்றால் நகுலன். பிறகு சற்று சந்தேகப்பட்டு தான் சொன்னது ஜயசேஹரவுக்குக் கேட்டிருக்குமா என்ற எண்ணத்துடன் மறுபடியும் “Good morning” சொன்னான். அதிக்கடி சலியும் இவனுக்கு ஏசுவதுண்டு. ‘வாய்க்குள் என்ன கதை? நன்றாய்ச் சத்தம் போட்டுச் கதை யுங்கள்’ என்று.

ஜயசேஹரவுடம் கருருடன் காகசு கேட்கமுடியாது. இத்தகைய தொழிலைச் செய்யும் நகுலைப் போன்றவர்களுக்கு அவசின் உதவி அடிக்கடி தேவைப்படலாம். தவணைமுறையில் சைக்கிருக்கு பணம் கட்ட ஒத்துக் கொண்டு எடுத்துப் போய், ஐந்து மாதங்களுக்கு தலையைக் காட்டாமல் ஒரு வன் ஓளித்துத் திரிந்தபோது குறிப்பிடத் தக்க உதவிகள் செய்தவர் ஜயசேஹர்.

‘தினமின்’வில் இன்று வெளியாகியுள்ள முக்கிய செய்திகள் பற்றி ஜயசேஹர நகுலனுக்குச் சொன்னார். Dr. நெவில் பெர்னன் டோவைப் பாரானுமன்றத்திலிருந்து வெளி யேற்றுவது சரியான முடிவு என்று கூறி, நகுலனுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டார் ஜயசேஹர். நகுலனுக்கு இம்மாத முடிவுக்குள் இரண்டாயிரம் ரூபா தேவையாய் இருக்கும்.

‘சரிதான்’ என்றால் நகுலன். Tiger movement ஜப் பற்றி அவனுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டார் ஜயசேஹர். அதற்

கும் சிரிப்பைத் தவிர வேறு வழியில்லாமல் போயிர்று நகுலனுக்கு. ஜயசேஹர ஒரு பொவிஸ்காரர்தான் எனினும் சில விசேட குணும்சங்கள் இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

நகுலனைச் சந்திக்க வோ அல்லது மாதாந்தப் பணம் கட்டுவதற்கோ கடைக்கு வரும் போதெல்லாம் நகுலன் Tea வாங்கித் தர முயற்சித்தால் ஜயசேஹர தடுத்து விடுவதுண்டு. Tea வாங்கித் தருவது கூட ஒரு வகையான வஞ்சம் என அவர் என்னியிருக்கலாம். எனினும் அவர் நெடுநாட்களாக நகுலனிடம் கேட்டுக் கொண்டே வரும் ஒரு விஷயம் : தனது தையல் மெழின் மேசையை மாற்றித்தரவேண்டும் என்பது. ‘செய்யலாம்’ என நகுலனும் சொல்லி இருக்கிறார். எப்படிச் செய்வது எனத்தான் இவனுக்கு விளங்கவில்லை.

திடீரேன் அவன் வைத்திருக்கும் தாடி பற்றி ஜயசேஹர கேட்டார். Tiger Movement ல் இருந்து, தாடியை நோக்கி கேள்வி வந்தது நகுலனுக்கு என்னவோ போல் இருந்தது. ‘ரோஹினியின் ஆசைப் படி தாடி வைத்திருக்கிறேன்’ என்று உண்மையைச் சொன்னால் ஜயசேஹரவுக்க சப் பென்று போய் இவன் முகத்தில் காறித்துப்பி விடவும் கூடும்.

மிலிஸ். ஜயசேஹர தந்த கோப்பியைக் குடித்துக்கொண்டே ஜயசேஹரவிடம் சொன்னான். ‘Balance ஒரு Two hundred and seventy-five rupees இருக்குது..’

‘Yes... Yes’ என்றார் திரு. ஜயசேஹர முகத்தில் சற்று ப்ரகாசம் குறைந்திருந்தது.

‘இறுபத்தஞ்சாங் தேதி... நான் கட்டுறேன்.. ப்ரெராப்ளம் இல்லியே...?’

‘‘இல்லை’’ என்பதுதான் சொல்லப்பட வேண்டிய பதில் என நகுலனுக்குத் தெரியும். ‘Right... Thank you. போயிற்று வாறன்...’

சைக்கிளை எடுக்க அலரிமரப்பக்கம் போன நகுலன் தன்னைக் கடந்து அவசரம் அவசரமாக பொலிஸ் ஸ்டேஷனை நோக்கிப் போகும் ஒருவளைப் பார்த்தான். முன் தலையில் இருந்து ரத்தம் வடிந்து சட்டை நிறையப் பட்டிருந்தது. இன்னும் கொஞ்சநேரம் இங்கேயே நின்றால் தலையொன்றை வெட்டிக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு யாராவது ஒருவன் வந்தாலும் வரக்கூடும் என நகுல னுக்குத் தோன்றிற்று.

இனி ஓந்தாச்சிமடம் போக வேண்டும். அங்கே இவன் சந்திக்க வேண்டிய வீட்டுக் காரன் அநேகமாக இருக்கமாட்டான். ஒவ்வொரு முறையும் சைக்கிள் பெல் அடித்து இவன் கலித்துக் கொள்ளும் போது, அவனது மனைவியின் தலைதான் கதவிடுக்கு வழியாய் வெளியே எட்டிப்பார்க்கும். கொஞ்சம் ஒளியுடன் துடிக்கும் மின்விளக்கில் ஒளி நிலைக்குமா, மாயுமா என்ற மனத்தவிப்பை ஏற்படுத்துகிற மாதிரி ரெண்டுங்கெட்டான் நிலையில் கதவிடுக்கு வழியாய் ஒவ்வொரு முறையும் அவனது முகப் பிறகு தலையை இழுத்துக்கொண்டு அவன் உள்ளே போனால் அவ்வளவுதான். இனி அடுத்த வீட்டுக்காரரைப் பிடித்து அவன் சேதி சொல்லி அனுப்ப, ‘அவர்’ இவனைத் தேடி வந்து பதில் சொல்வார், ‘வீட்டில் ஆம்பிளோகன் இல்லையாம்.’

கொஞ்சம் வேகமாக ஃபெடல் பண்ணி யதில் சீக்கிரமாய் ஓந்தாச்சிமடத்துக்கு வந்துவிட்டான். ஓர் ஜியத்துடன்தான் அந்த வீட்டருகே நின்று பெல் அடிக்க வேண்டியிருந்தது.

உள்ளே Two-in-one இல் சிவாஜியும், மஞ்சளாவும் காால் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். ‘அந்த ஆபத்தான் நெலமையில் என்ன செய்யறதுன்னே எனக்குப் புரியல்ல ராதா... அதான் அப்பிடி நடந்துக்கிட்டன்... என்னை மன்னிப்பியா ராதா?’

அப்படி என்ன நடந்திருக்கும் என்றும், மஞ்சளா அதற்கு என்ன பதில் சொல்லக் கூடும் என்றும் வெயிலில் நின்ற நகுலனுக்கு

விளங்கிற்று: ‘கேற் தகரத்தில் நகுலன் தொடர்ந்து ஒங்கித்தட்ட உள்ளே சிவாஜி யினதும், மஞ்சளாவினதும் தொன்றைகளையாரோ அமுக்கியிருக்கக் கூடும். வீட்டுக் கதவைத் திறந்தவன் இவன் தேடிவந்த ஜெயராமன்தான். ‘கதவைத் திறக்காமல் விட்டிருக்கலாம் என ஜெயராமன் இப்போது என்னுவான்டு

‘ஹலோ, மனேஜர் என்ன இந்தப் பக்கம்?’

‘பதினைந்தாம் தேதி கட்டவேண்டிய காசு. ஏழு நாட்கள் ஆகின்றன. என்ன இந்தப் பக்கம் எனக் கேட்கிறேன்.’

‘ஒன்றுமில்லை... வெத்திலை போட்டுற றப் போகலாம் என்று வந்தன்’ என்றால் கிண்டலாக நகுலன்.

‘உள்ளுக்குள்ள வாங்க... ஏன் வெயிலில் நிக்கிறீங்க?’ சைக்கிளை வெலியில் சாத்திவிட்டு உள்ளே போனான் நகுலன்.

‘ஜெயராயன், கொப்பெனி வேன் பின்னால் வருது... மெமினை எடுத்து ரெடியாய் வையுங்கள்... இல்லையெண்டால் வீணைகப் பொலிஸ்-க்கு எல்லாம் போக வேண்டியரும்’ என்றால் நகு லான். அவன் இப்படிச் சொன்னது ஜெயராமனுக்கு அதிர்ச்சியளிக்கவில்லை. இப்படி எத்தனை தரம் கொப்பெனி வேன் பின்னால் வந்து விட்டதென்று ஜெயராமனுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

‘பொறுத்ததோடு பொறுங்க மனேச்சர்... அடுத்த மாசம் முழுக்காசையும் எப்பிடியும் கட்டிப்போடுவன்... ஒரு சிக்கல்ல போனமாசம் மாட்டிற்றன்.’ இப்போது நகுலனுக்கு கோபம் கூடிற்று. ‘நீர் என்ன கதைக்கிறீர், காசு கட்டுவதைத் தீர்மானிப்பது நீரா, நானு? சாமானை வந்து எடுக்கிற நேரம் மிகவும் பயபக்கியோடு வாறிங்கள்... இப்ப நாங்கள் உங்கட வீடு தேடி அலைய வேணும்.. என்ன நினைச்சுக் கொண்டார்? நாங்கள் உங்கட வீட்டு நாய்களா?

ஜெயராமன் சற்று பயப்பட ஆரப்பித் திருந்தான். “சத்தம் அண்ணன்... காச் இருந்தால் கட்டாமல் இருக்க மாட்டன்”

“இதெல்லாம் தேவையில்லாத கதை” என்று குறுக்கிட்ட நகுலன் பிறகு குரலைத் தாழ்த்திக் கொண்டு “இஞ்சு பாரும் எங்க ஞக்குள்ள சிக்கல்கள் பற்றி உங்களுக்கெல்லாம் விளங்குறுதில்லை நீங்கள் காச் கட்டி அலும் சரி, கட்டாட்டியும் சரி மாசக் கடைசியில் அந்தக்காசை நாங்கள் கட்டி ஆகவேணும். உம்மைப் போல இன்னும் பத்துப்பேர் செய்தால் மாதக்கடைசியில் எவ்வளவு காச் என்ற கையால் போட வேண்டி வரும் என்று யோசித்துப் பாரும் அந்தக் காசக்கு நான் எங்க போறது? என்ற வீட்டில் காசமரம் ஏதாவது இருக்குது என்று நினைச்சிங்களா? ”

“இன்னும் ஒரு ரெண்டு நான் தவணை குடுங்க... நான் கடைக்கு வந்தே கட்டி விடுறன்...”

கொஞ்ச நேரம் மௌனமாக இருந்தான் நகுலன்:

“நம்பலாமா?”

இந்த நிமிஷ இக்கட்டிலிருந்து தப்புவதற்காக அவன் கற்புரம்கூடத் கொண்டு வருவான் போலிருந்தது. நகுலன் எழுந்து கொண்டான்.

“இதுதான் என்ற கடைசி எச்சரிக்கை. இனி நான் வரப்போறதில்லை. சாமானைக் கொழியெனி கொண்டு போச்சுதெண்டால் பிறகு கட்டின் காசம் கிடைக்காது சொல் விப்போட்டன்.”

சைக்கிள் ஓட்டத்தொடங்கியது. எதிர்த் திசையில் போகும் செய்மணதெரு வழியாய் நேரே சென்றால் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கே கொண்டுபோய் விடும். கட்டிடம் கட்டி முடிந்து விட்டதோ, அல்லது ஒலைக்கொட்டிலில்தான் பள்ளிக்கூடம் இன்னமும் இயங்குகிறதோ தெரியாது.

கட்டிட நிர்மாண நிறுவனமொன்றில் Work Supervisor ஆக நியமனம் கிடைத்து, இன்னும் பத்து சகாக்களோடு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு இவன் போயிருக்கிறான். அந்த நிறுவனத்தில் எட்டு மணித்தியாலங்கள் மாத்திரம் நீடித்த ‘பெருமை’ நகுல னுக்கு உண்டு. அன்று பின்னேரம் Camp இற்கு வந்த Inspector ஜி நகுலங்கள் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவன் கதிரையில் ஒற்றைக்காலைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு நின்ற தோரணையும், ‘நான் வெள்ளைக்காரனிட்ட அடிப்பட்டு வேலை படிச்சுவன் நீங்களும் அடி வாங்கிறத்துக்குத் தயாராய் இருக்க வேணும்’ என்று சொன்னதும், இவனது சக Supervisor கள் அவனுது ஓட்டடை மோட்டோர் பைசிக்கிளை போட்டி போட்டு ஸ்டார்ட் பஸ்னிக் கொடுத்ததும் நகுலங்கள் சகிக்க முடியாமல் போயிற்று. ‘போங்கடா மடையன்களே’ என்று விட்டு, அன்று ஐந்து மணிக்கு பஸ் ஏறியவன்தான்.

எவன் மடையன் என்பதைக் காலம் சொல்கிறது. இன்ஸ்பெக்டர் இப்போது யமஹா-100 மோட்டோர் சைக்கிள் ஒன்று வாங்கியிருக்கிறான். புதுவீடு ஒன்றுக்கும் அத்திவாரம் போட்டிருக்கிறான். Supervisor களின் நிலைமையும் அவ்வளவு மோசமான தாக இல்லை.

தெரு இறக்கத்தில் ஒரு கோயில் இருந்தது. தெரு இறக்கத்தில் சைக்கிளுக்கு வெகு உற்சாகம். பாதை முழுவதும் இப்படியே இறக்கமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தால் மதியத்துக்குள் அத்தனை Accounts ஜயம் பார்த்து முடித்துவிடலாம்.

கோயிலின் வலப்புறமாக ஆற்குரேமாகப் போய்க்கொண்டிருங்கும் பாதையில் இவன் இனிப்போக வேண்டும். ஒரே ஒரு சுகம். நிழலுக்கும், இந்தப் பாதக்கும் நெடுங்காலக் காதல். ஆண்டாள்ளு காலமாக சூரியன் இந்தப் பாதையில் தோற்றுப் போவதற்கு சாட்சி சொல்லி எத்தனையோ மரங்கள் வழி நெடுக நிற்கின்றன.

பாதையோரமரங்களுக்கும் ஆற்றுக்கும் இடையில் ஆள் உயரப் புற்கள், பிரம்புப் பற்றைகள் இருந்தன. புற்களின் அசைவில் அவ்வப்போது ஆற்றில் தோணிகள் தெரிந்தன. ஒரு பின்னேரம் யலீக்கா எலெக்ட்ரோ-ர் செமராவை எடுத்துக்கொண்டு, இந்த இடத்துக்கு வந்து புற்களுக்கு இடையால் தோணியை வண்ணப்படம் எடுத்திருக்கிறோன். படம் கழுவப் பட்டு வந்த போது தோணியைக் காணவில்லை.

‘சஜாதாவின் கதைக்கு கரையெல்லாம் சென்பகப் பூ என்று தலைப்பு..... பாரதி வாசவின் புதுப்படத்துக்கு வீதியெல்லாம் ஷப்பந்தல் என்று பேர் ..’ அதே ஸ்டைலில் இதோ இன்னொரு பேர் என நகுலன் சொல்லிக்கொண்டான். ‘வழியெல்லாம் நிமில்மரங்கள்’

ஒரு மைல் ஒடியபிறகு பாதையில் மரங்கள் குறையத்தொடங்கின. ஒரு மரத் திலிருந்து இன்னொரு மரத்திற்கான நெருக்கம் இடைவெளிகளால் போகப்போகக் கூடின. பிறகு மரங்கள் பாதையில் சட்டென இல்லாமலேயே போயின. ஒரு சந்தோஷம் தியரென அறுபட்ட மாதிரி. இனி ஒரு கொல்லியின் ஆரம்பம்.

எத்தனை முறை வந்தாலும் தங்கேஸ் வரியின் வீட்டை சாட்டென அடையாளம் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தப் பக்கத்தில் எல்லாம் ஒரே மாதிரிக் குடிசைகள். ஏதாவதொன்றில் தையல்மெழின் சத்தம் கேட்டால் அது தான் தங்கேஸ்வரியின் வீடு.

தன்னங்குற்றி ஒன்றில் சைக்கிளாச் சாத்தி விட்டு உள்ளே போனான் நகுலன். கூனிக்கருவாட்டு மணம் மூக்குக்கு வந்தது. தங்கேஸ்வரி மீன்வெட்டிக் கழுவிக்கொண்டிருந்தாள். இவ்வைக் கண்டதும் சற்று வெட்சொக இருந்திருக்க வேண்டும். பதட்டப்பட்டாள்.

‘உள்ளுக்குளி இருங்கள்..... இந்தா வாறன்’ என்று விரைவாகக் கிணற்றிடிக்

குப் போனாள் அவள். நகுலன் உள்ளே போகாமல் தெண்ணெரமொன்றில் சாய்ந்த படி நின்றான்.

இவனது கடைக்குப் பக்கத்திலுள்ள நகைக்கடையொன்றின் கணக்குப்பின்லை இரவில் இங்கு வந்து விட்டுப் போவதாக நகுலன் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். கணக்குப் பின்லை இரவில் பணம் கொண்டு வராவிட்டாலும் கட்டாயம் Bar Soap கொண்டு வரவேண்டும்.

இவள் கடைக்கு வரும் போதெல்லாம் இல்லுடைய அவிஸ்டென்ட் மனோகரனும், இவனும் நகுலை ஒரு பைத்தியகாரன் மாதிரி நடுவில் வைத்துக் கொண்டு கதைப்பதுண்டு.

‘‘மெழின் வேலை செய்யுதில்லை. ஒரு தரம் வந்து பாக்க வேணும்...’’

‘‘கீழேயா? மேலேயா? கீழ என்டால் ஒயில் போடவேணும்...’’ (இந்தரகமாய்.)

தங்கேஸ்வரி காசெடுத்துக் கொண்டு வந்தாள். நூற்றி இருபத்தைந்து ரூபாவுக்கு ரதிது எழுதிக் கொடுத்து காசைப் பத்திரப் படுத்திக் கொண்டான் நகுலன்.

‘‘எங்கட காசைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேணும்... நம்பிக்கையான காச நாங்களே தேவுந்து கட்டுவேம்.’’

நகுலன் போகத்தயாரான போது திடரென ஞாபகம் வந்தவள் போலி தங்கேஸ் வரி சொன்னாள். ‘‘இந்த மெழினைக் கொஞ்சம் பாக்க வேணும். ஒரே சிக்கி அடிக்குது.’’

நகுலனுக்குப் பகிர் என்றது. சங்கடமான கட்டம். ‘‘யோசிச்சப் பாருங்க.... இன்னும் இருபது இருபத்தஞ்ச எக் கெளன்ட்ஸ் இன்டைக்குப் பாக்க வேணும்: இநிக் கணங்கினால் இன்டைக்கு ஒன்றும் நடக்காது. நாளைக்கு நான் வாறன். இல்லாட்டி அவிஸ்டென்ட் பெடியனை அனுப்பி வைக்கிறன்.’’

நகுலன் வாசலுக்கு வந்து விட்டான். மெஹினில் சரியாக நூல் கோர்க்கக் கூடத் தெரியாமல் ஒன்பது மாதங்களை இந்தக் கொம்பெணியில் கடத்தியவன் இவன் ஒருவ ணகத்தான் இருப்பான். சட்டப் பிரச்சினை கள் எழாமல் இருந்தால் ஒரு டிஸ்பென் ஸரியைத் தொடங்கி வெறும் டிஸ்பிரினுட னும், விக்ஸ் தெலத்துடனும் நகுலன் காலத்தை ஓட்டியிருப்பான்.

இனி ஈவிரக்கமில்லாமல் தாக்கும் வெயில், சைக்கிளும் தன்னேடு சேர்ந்து அவஸ்தைப்படுவது போல் தோன்றிற்று நகுலனுக்கு. இருள், வெயில், நிலவு, மழை... சில வேளைகளில் சைக்கிளுக்குக் கூட உயிர் வந்துவிடுகிறமாதிரி.

இனிப் போகவேண்டிய இடத்துக்குக் கொஞ்சத்தாரம் ஓடவேண்டியிருக்கும். சென்றடைய பகல் பண்ணிரெண்டரை அள வில் ஆகிவிடலாம் என நகுலன் நினைத் தான்.

எனினும் அவன் கிருஷ்ணஸ்வாமியின் விட்டை சற்றுமுந்தியே அடைந்து விட்டான். கிருஷ்ணஸ்வாமி வயலுக்குப் போய் அப்போதுதான் திரும்பி வந்திருந்தான். தான் வீட்டில் இல்லாத நேரங்களில் நகுல னின் வருகையை கிருஷ்ணஸ்வாமி அவ் வளவாக விரும்புவதில்லை. கிருஷ்ணஸ்வாமி மோட்டோர் சைக்கிளில் ஒவ்வொரு முறை யும் கடையைக் கடந்து போகும் போது நிறுத்தி ‘‘Brother, நீங்கள் அலையத் தேவை இல்லை. நான் இங்கே வந்து காசைக் கட்டுவேன்’’ என்று சொல்லிவிட்டுப் போவான். நகுலனுக்கும், கிருஷ்ணஸ்வாமி கும்பும் சுகமளிக்கக் கூடிய அந்தக்காரியம் இன்றுவரை நடக்கவில்லை.

கிருஷ்ணஸ்வாமி தேதியும், ஐந்நாறு ரூபாத் தொகையும் போட்டு ஒரு Cheque ஜக் கிழித்துக் கொடுத்தான்.

‘‘போன்முறையும் உங்கட செக் ரிட் டேன் ஆயிற்றுது. இந்த முறை கொம்

பெனி பாரமெடுக்குதோ தெரியல்ல’’ என்றுள் நகுலன்.

‘‘இல்லை.. இல்லை.. இந்த முறை பேங்கில் காசு இருக்குது. (சற்று யோசித்து) போன்முறையும் காசு இருந்ததுதான்... ஸென் வெச்சதில் பிழை என்டு ஸெக்கண்ட் ஓஃபிஸர் சொன்னவர் ப்ரதர்’’

ஈசிதைக் கொடுத்து விட்டு நகுலன் வெளியே வந்தான். இரண்டுவீடுகள் கழித்து அடுத்த வாடிக்கையாளர் இருந்தார். குண ரெத்தினத்தை வீட்டில் சந்திப்பதென்றால் பொங்கல் நேரம், சித்திரை வருஷம், தீபா வளி, இந்த ஊர் பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் திருவிழாக் காலம் இப்படி சில விழேஷுமான நேரங்களில் போகவேண்டும். குணரெத்தினத்தை மட்டுமல்ல. இந்த ஊரின் நிறைய வீடுகளில் ஆண்களைச் சந்திப்பது சாத்தியக்குறைவான விழயம். யாழ்ப்பாணம் கண்ணுதிடிப் பகுதியிலும், கொழும்பு செட்டித் தெருவிலும் அவர்களை வருஷத்தின் பெரும்பாலான நாட்களில் காணலாம்.

குணரெத்தினத்தின் வீட்டுக்குப் போய் ஒவ்வொரு முறையும் திரும்பும் போது நகுலன் எண்ணிக் கொள்வான். ‘‘இவர் களுக்கு மெஹின் தேவை இல்லை’’ என. தையல் வேலை அங்கே நடப்பதற்கான எவ்வித சாத்தியக் கூறுகளும் நகுலனுக்குத் தென்பட்டதில்லை. இவனே இரண்டுதரம் மெஹினில் ஒட்டடை தட்டிக் கொடுத்திருக்கிறுன்.

குணரெத்தினத்தின் மனைவி முக்கால் கதைத்தாள். ‘‘ப்ரதர், அவர் இன்னும் மனிடார் அனுப்பல்ல... அனுப்பினவுடனே கொண்டு வருவன்...’’ கொஞ்ச நேரம் நகுலன் பேசாமல் நின்றான்.

‘‘மறக்காமல் அனுப்புவீங்களா?’’

‘‘அவ்வளவத்துக்கு நம்பிக்கையில்லையா ப்ரதர்’’

“சரி... சரி...” என்று அலுப்புடன் சொல்லிவிட்டு கைக்கிளைத் திருப்பினான்.

இனி அடுத்த Account ஐப் பார்க் ஜுந்து மைல்கள் போக வேண்டியிருக்கும் கொஞ்சம் களைப்பாய் இருந்தது நகுலனுக்கு.

எந்தத் தொழிலிலுமே சுதந் திரம் இல்லையோ என சைக்கிள் ஒடுமேபோது நகுலன் எண்ணிக் கொண்டான். இஷ்டமான தொழில் எவனுக்கும் கிடைத்து விடுவதில்லை போவிருக்கிறது. ஓர் இன்ஸ் பெக்டரை சுகிக்க முடியாமல் வேலையை உதறிவிட்டு வந்தவன் இப்போது இன்னொரு கூண்டுக்குள். உலகம் முழுவதும் இப்படிக் கூண்டுகள்தானு? நியூயோர்க்கில் இருந்து இலங்கை வரை உள்ள முகங்கள் தெரியாத எஜமானர்களுக்காக வெள்ளாவெளியை நோக்கி ஒடிக்கொண்டிருப்பது நகுலனுக்கு வெட்கத்தை அளித்தது.

இந்த வேலையையும் உதறிவிடவாம். உதறி விட்டு என்ன என்ன செய்வது என்

பதுதான் நகுலனுக்குக் கவலையைத் தந்தது. விழுங்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் இருள் வாய்கள்- பழைய படி சினியின் ஹாட் வெயார் ஸ்டோர்ஸிற்குப் போய் ‘பில்’ எழுதிக் கொடுத்துக் கொண்டு நேரத்தைப் போக்குவதா? அல்லது ஷாந்தி Recording Bar க்குப் போய் தலையில் ஹட்போனீஸ் மாட்டிக்கொண்டு பாட்டுக்கள் பதிவு செய்வதா பழையபடி?

என்ன செய்யலாம்?

என்ன செய்வது?

சைக்கிளில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதுகூட நகுலனுக்கு மறந்து போயிற்று. இனி நெல்லைகள் இரண்டுபக்கமும் பாதையில் தொடர்ந்து வரும்.

மாதம் முடிய இன்னும் எட்டுநாட்கள் இருக்கின்றன. ஜுந்து மைல்கள் ஒரு தூரமாய்த் தெரியக்கூடாது என நகுலன் தன்னைத்தானே தேற்றிக்கொண்டான்.

— 02-02-1982.

ஐஸ் கிறீம்

குளிர் பானங்கள்

பிள்கட், கேக் வகைகள்

கிடைக்குமிடம்

விள்கம் கூல் பார்

பஸ் நிலையம்
மன்னார்

இலங்கைத் தமிழர்களின் தேசிய இனத் தன்மையினையும், சுயநிர்ணய உரிமையினையும் இன்றுவரை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து வருவார், வெறும் பெயரளவிலான இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நா. சண்முகதாசன். இவர் ஈழம் என்பது இலங்கையின் பழைய பெயர்களில் ஒன்றாக இருந்தது என்பதை மறுப்பதுடன். இலங்கையைச் சிங்களவர்களிற்குரியதாகத் தானார் வார்க்கும் வரலாற்றுத் திரிபுகளையும் தனது 'தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் பாதை எது' (1976) என்ற நூலில் (பக். 4 - 5) செய்துள்ளார். 'ஸமத்துப் பூதன் தேவனார்' என்ற சுங்கப் புலவரரோயா, 'ஸமத்துணவும் காழகத்தாக்கமும்' என்ற 'பட்டினப்பாளி' வரிகளையோ அறிய முயலாத் 'சின நிபளார்' சண்முகதாசன்.

"... எங்களுடைய கருத்துக்கு இன்னுமொரு அத்தாட்சியையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறோம். இன்றைக்குத் தமிழ் பேசும் மக்களின் அமோக மதிப்பைப் பெற்ற மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் 'பாரத தேசம்' என்னும் கவிதையில் இலங்கையைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார்,

அப்போது இலங்கையைச் சிங்களத்தீவு என்றே அழைக்கின்றார். 'சிங்களத் தீவி னுக்கோர் பாலமமைப்போம்'.

இதே கருத்தை "செந்தமிழ்நாடு" என்னும் கவிதையிலும் எடுத்துரைக்கின்றார்."

"சிங்களம் புட்பகம் சாவக மாதிய தீவு பலவிலுஞ் சென்றேறி..."

என்று எழுதுகையில், இலங்கைத் தமிழர்கள் பெருமையுடன் மதித்துக் கொண்டாடும் 'பாரதியின்'. சில வரிகளைத் தனக்குச் சாதமாகப் பயன்படுத்தியிருப்பது வேடிக்கையும், மொசுடித்தனமும் நிறைந்த நாகும். ஒரு புறத்தில் 'தேசிய ஒருமைப் பாடு' என்று ஸமத் தமிழர்களைத் திங்க திருப்பக் 'சில முற்போக்குகள்' பாரதி யைப் பயன்படுத்த முனைகின்றார்; இன்னெரு புறத்தில் சிங்களப் பேரினவாதிகள் கூறும் அதே கருத்துகளை வலுப்படுத்தியும், சண்முகதாசனைப் போன்றவர்கள் 'பாரதி' யைப் பாவிக்க முயல்கின்றார். இவர்களிடமெல்லாம் பாரதி படும் பாடு. பெரும் பாடுதான்!

குமரனின் சிறுமை

அதி தீவிரத் தன்மையைப் போலியான ஒறையில் வெளிக்காட்டி வருவதே, குமரன் சஞ்சிகையின் அடிப்படைக் குனுமசமாகும். இந்த அம்சமே இனாடுக்குழுறைகள் பற்றி 'யாழ். சிற்றே குள்' மொனஞ் சாதிக்கின்றன என்ற அதனது சமீபத்திய குற்றச் சாட்டிலும்; வெளிப்படுகின்றது. அலை, புதுச் போன்ற சஞ்சிகைகளைத் தொடர்ந்து படித்து வருவார்கள் இக்கற்றின் பொய்மையை உணர்வார். ஏனையவர்களைக் குற்றஞ்சாட்டும் குமரன் இவ்விடயத்தில் பெரிதாக ஒன்றையும் சிறிது விடவுமில்லை! வீமர்க்கர், பதிப்பாளர் மு. நித்தியானந்தன், கலைஞர் நிர்மலா நித்தியானந்தன் போன்றவர்களின் கைது பற்றியும், பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்துக் கெதிராகச் சாலித்திய மண்டலைப் பரிசுகளைப் பகிஞரிப்பது தொடர்பாகவும் சில வரிக் கெய்திகளை மட்டும் 'குமரன்' வெளியிட உள்ளார்: அதுவும் எந்தவிதக் கருத்தினையும் தெரிவிக்காமல் — தழுவியபடி. பகிஞரிப்பு பற்றிய அறிக்கையைக்கூட பிரசுரிக்கவில்லை. ஆனால் தான் பட்டிமே உள்ளமை நிலைவரங்களைத் துணிவாக வெளிப்படுத்துவதாகக் 'குமரன்' தமிழ்ப்பட்டம் அடிக்கிறுன். தமிழ்ப்பட்டம் அடிக்க, அடிக்க 'குமரன்' சிறுமையே துலக்கமடைகிறது!

பதிவுகள்

அ. யேசுராசா

முப்பத்துநான்கு திரைப்படங்களை இயக்கி யுள்ள போதிலும், வெளிநாடுகளில் இன்னும் நன்கு தெரியவராதவராகக் குறிப் பிடப்படும் இத் தாலி ய நெறியாளரான மோரே பொலோக்நினி (Mauro Balognini) யின் ஜூந்து திரைப்படங்கள்—METELLO: A CRAZY DAY; BY THE OLD STAI RCASE; A SPLENDID NOVEMBER; INHERITANCE ஆகியன இத்தாலியத் தூதரகத்தினரால் பண்டாரநாயக்க ஞாப கார்த்தச் சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் திரையிடப்பட்டன.

‘பொலோக்நினி’யின் படங்களின் பிரதான கருப்பொருட்களாகச் செல்வம், பூர் ஷாவாக்களதும் குட்டி பூர்ஷாவாக்களதும் வேஷதாரித்தனங்கள் நிறைந்த சமூகம், பெண்கள் என்பன சொல்லப்படுவதுண்டு. இந்த ஜூந்து படங்களிலும் கூட இந்த அம்சங்களைக்காணலாம். இத்துடன் வேறுசில பொது அம்சங்கள் இருப்பதையும் உணர முடிகிறது.

(1) பணத்திற்கான நாட்டம் வெறித்தன மும் பேராசையும் நிறைந்ததாக, ஐளின் பாத் திரத்துக்கூடாக—இவள் பணத்திற்காக மூத்தவனை மணந்து, பின் னர் தம்பியுடனும், பணக்கார மாமனுடனும் உறவுகொள்கிறார்கள்—INHERITANCE ல் வெளிப்படுகிறது. A CRAZY DAY ல் காதலிக்குப் பிறந்த குழந்தையின் ஞானஸ்நான்க் கெலவிற்காகவும், பொதுச் சந்தையில் வேலைபெற்றுக் கொள்ளத் தேவையான 50,000 லியர்களிற்காக வும் அலையும் வேலையற்ற இளைஞர்கள் டேவிட் டின் தவிப்பின்றுமல் வேசேருவிதமாகவும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

(2) துண்பம் நிறைந்த வாழ்க்கைச் சூழலைக் கொண்ட இத்தாலியச் சமூகமும், அது மாற வேண்டுமென்ற நோக்கமும் METELLO, A CRAZY DAY ஆகிய இரண்டிலும் இந்த அம்சம் அழுத்தமாக வெளிப்படுகிறது. ஆற் றிஸ் மண்தோண்டுபவனும், அதிலேயே பின்னர் மூங்கி இறந்து போகின்றவனும், ‘அரா ஜூகவாதி’யுமான தகப்பன் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகிவர வெளிவாசலில் சிறு குழந்தையுடன் மனைவி வரவேற்கும் காட்சியோடு ஆரம்பமாகி, வேறுகாலச்சூழலில் சோசவில்ஸ்ற் ரும், கட்டடத் தொழிலாளியுமான மகன் (இவனது பெயரே ‘மெற்றெல்லோசலானி’) சிறையில் நின்றும் வர அவன் து மனைவி குழந்தையுடன் அவனை வரவேற்பதோடு முடிவடையும் METELLO இத் தன்மைகளை அழுத்தமாகவும், உயிர்ப்புதனும் சித்திரிக்கும் முக்கிய படமாகும். பின்வரும் குறிப்பு இதைச் செப்பமாகவே சொல்லுகிறது. “இரு குறித்த காலப்பகுதியில் குறிப்பிட்ட சமூகச் சூழலில் வாழுகிற ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையினைத் தனது மென்மையான உணர் திறன்கள் எல்லாவற்றுடனும் ‘பொலோக்நினி’ இங்கே வரைந்து காட்டுகிறார். சிறைச் சாலைகளும், வேலைத்தளங்களும், நாளாந்த வேலையும், அரசியற் கூட்டங்களும், ஓவலை நிறுத்தங்களும் உயர்ந்த முறையில் அனுதாபத்துடனும் எளிமையுடனும் அனுகப்பட உள்ளன. பொலோக்நினியின் காட்சிப்படுத்தும் திறன் அவரது கமராவின் நகர்வகளினுடாக இங்கு அதன் உச்சத்தை அடைகிறது.”

A CRAZY DAY ல் ஆரம்பத்திலும், பின்னரும், முடிவிலும் வரும் dustman ஒரு குறியீடாகவே சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளான்—

அழுக்கடைந்த சமூகத்தைச் சுத்தப்படுத்த வேண்டிய தன்மையை வலியுறுத்துவதாக. இடையில் ஒரு காட்சியில் தெருக்கூட்டுவோ வெரூவன் சில வரிகளைச் சொல்கிறுன்— “ஆயுதங்கள் சிடைத்தால் புரட்சிக்கு இடுச் செல்லுவேன்” என. அடிமட்டமக்களின் நெருக்கம் நிறைந்த குடியிருப்புக்களும், அழுக்கான் அதன் சுற்றுப்புறங்களும், அந்த மக்களின் அல்லாடல்கள் என்பனவும் ஐரோப்பியத் திரைப்படங்களில், மிக அரிதாகவே எமக்குக் காணக்கிடைக்கின்றன. சிங்கள நெறியாளர் தர்மசேணபத்திராஜ வின் அறு ஸ்கவ்வ திரைப்படத்திற்கும் இப்படத்துக்குமுள்ள ஒத்த தன்மைகளும் ஆராயப்படத்தக்கன.

(3) இயல்புபிரிஹ்ந்த ஆண்பெண் உறவுகள் INHERITANCE ன் ‘ஜி ரி ஸ்’ தலைமயனை மணத்து; தம்பியுடனும் மாமனுடனும் உறவு கொள்கிறுன்; இருபது வயதினாலே ‘மெற்ற ரெல்லோ’ தன்னைவிட வயதில் முத்தவஞும், விதவையும், சமூகத்தின் உயர் தட்டில் உள்ளவருமான் ‘வயோலா’ வடன் உறவுகொள்கிறுன்: அவனது முதற் காதல் அது; A SPLENDID NOVEMBER ல் 17 வயதான் ‘நிடே’ மணமானவரும், தன் மாமியுமான செற்றினுவைக் காதவிக்கிறுன், உறவு கொள்கிறுன், அலைக்கழிகிறுன்.

(4) பிரமை கலைதல் ‘பொலொக்கநினி’யின் முக்கிய பாத்திரங்கள் பல ஒரு குறித்த கட்டத்தில், தம் உழல்வு நிலைகளில் நின்றும் நீங்கக்கூடிய ‘வெளிச்சத்தை’ பெற்றுக் கொள்கின்றன. அந்த ‘வெளிச்சம்’ அவர்களின் பிற்கால வாழ்வின் திசையினை முற்றி இலும் மாற்றியும் விடுகின்றன. பணமேல்லாம் இழந்த நிலையிலுள்ள மைத்துளன் தன்கண் முன்னாலேயே திடீரெனத் தற்கொலை செய்துகொள்கிறதில், பேராசைக்காரியான ‘ஜூரின்’ உலுக்கப்படுகிறுன்: ஒரு மளிதனின் மரணம், இதுவரையுமான அவளது ஆளுமையின் மீது ஒங்கி அறைந்துவிட்டதில் அவள் குஸ்தந்து போகிறுள்; ‘வயோலா’வின் மீதான முதற் காதவினைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த

அவளது முந்திய காதலனுடனுண் கடுஞ் சண்டையின் பின், அவளிடமிருந்து விலகி இராணுவத்திற் சேர்ந்து வெளி இடங்களிற்கு சென்ற ‘மெற்றெல்லோ’, மூன்று ஆண்டுகளின் பின் இன்திரும்பி வயோலாவை ஆவலுடன் சந்திக்கச் சென்ற போது அவள் மணம்புரிந்திருப்பதையும் முந்திய காதல் வாழ்வைச் சாதாரணமாக எடுக்கின்றதை காண்தேர்கிற போதுமே அவளைப்பற்றிய அந்தரமும், பெருமையும் அவனுக்குக் கலைகளின்றன; சகல அதி காரங்களை கொண்டவரும், தனது ஆளுமையினால் ஆச்சரியப்படவும், அச்சப்படவுமான குழலில் ஏனையோரை இருக்கக் கூடியதுள்ளவருமான ‘மனநோயாளர் ஆஸ்பத்திரியின்’ தலைவரான பேராசிரியர் பொன்கோர்கி தான் ஒரு மன நோயாளிதான் என இளையவளான அன்னு என்ற சகவைத்தியரால் கடைசியில் உணர்த்தப்பட்டபோது, குஸ்தந்து போகிறார். தான் கருதியிருந்ததுபோல் ஏதோ ‘கிருமி’ ஒன்றினால்லல் சுற்றுச்சூழலினாலேயே மன நோயாளிகள் உருவாகின்றனர் என்ற ‘அன்னு’வின் கருத்து தன்மூலமும் நிருபிக்கப்பட்டுவிட்டதில் தன்னைப் பற்றி தத்தான் கொண்டிருந்த உயர் மதிப்பீடுகள் பொய்யானவை என்பதைக் கசப்படுதல் உணரவே என்றி ஏற்படுகிறது. ‘பாதுகாப்பான இடம்’ என்பதே ‘பாதுகாப்பற்றதாயுள்ளது’ என்பது உணரப்பட்டதில், தன்னைக்காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக, அங்கிருந்தும் ஒடிச செல்கிறார்.

(5) காட்சிப்படுத்தும் திறன்மிக்கவர் ‘பொலோக்நினி’ என்பது இந்த ஜிந்து படங்களிலும் நிருபிக்கப்படும் பொது உண்மை என்றபோதிலும், quick cuts உத்தியை வலுவடனும் பெருமளவிலும் கையாளவது இவரது முக்கிய தன்மையாகிறது. பாதுகாப்புகளின் மனோநிலைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் முற்றிலும் மாற்றிய மனோநிலைகளிற்கு நகர்த்துவதற்கும் அதிர்ச்சியுட்டுவதற்கும் அவர் இந்த உதவியைப் பால்க்கிறார். இது அவரது தனித்துவமாயிருக்கிறது. இந்த வெட்டுக் காட்சி உத்திமுறைக்கு நேர்த்துருவமான Panning (ஒன்றிலிருந்து இன்னென்றிற்குப்

படிப்படியாக நகர்த்திச் செல்லல்) உத்தியை குறிப்பாக A Crazy Dayன் ஆரம்பத்திலும் இறுதியிலும் வரும் மாடிக் குடியிருப்புகளின் காட்சியிலும்: சிறையிலிருக்கும் ‘மெற்றெல் லோ’ விற்கும், வீட்டிலிருக்கும் அவன் து இரண்டாவது காதலிக்குமிடையில் நடை பெறும் நீண்ட கடிதத் தொடர்புகளைச் சித்தரிக்கும் காட்சியிலும் அவர்கையானும்போது வெளியிடும் ஒத்திசைவும்—லயமும்கூட, அவரது சிறப்பை உணர்த்துவனவே.

சமூகப் பொறுப்புணர்வும், கலை ஆளுமை யும்திரண்ட முக்கியமான திரைக்கலைஞருவனுடன் எம்மைப் பரிச்சயப்படுத்தி வைத்த இத்தாலியத் தூதரகத்தினருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் அதேவேளை “...எல்லா இலக்கியப் படைப்புகளும் பிரச்சாரமே செய்கின்றன. பொருள் அர்த்தம் அற்ற சொற்கள் அல்லது வாக்கியங்கள் எப்பொழுது இலக்கியத்தில் சாத்தியமோ அன்றைக்கே பிரசாரம் செய்யாத (அதாவது எந்தக்கருத்தும் கூருத) இலக்கியம் சாத்தியமாகும்” என்று—‘கலை வெறும் பிரச்சாரமே’ என்று இன்றும் சொல் வித்திரியும் எமது ‘முற்போக்குகள்’ [தோழர்கள் / தோழர்கள் அல்லாத இருசாராருமே] Metello, A Crazy Day போன்ற படங்களைக் கட்டாயம் பார்க்கவேண்டுமென வற்புறுத்தவும் தோன்றுகிறது. ‘பிரச்சாரமாகும் கலை (எனப்படுவது) அல்ல கலையாகும் பிரச்சாரமே’ ஏற்புடைய நிறைந்தது என்பதை இவற்றின்மூலம் அவர்கள் உணரக் கூடும்! ஆனால், இலக்கிய உலகில் முழங்கும் தீவிரக் கருத்துக் களைக்கூட—அதைத்தாண்டி இன்னுமொரு கலைவடிவமென்று வந்ததும் கோட்டை விட்டுவிட்டு நிற்மாருத பூக்கள், 16 வயதினிலே போன்றவற்றை இவர்களிற் பலர் இரசித்துப், புழுகித்திரிகிரதைக் காண்கையில், அதில் நம்பிக்கை கொள்வதற்கும் சங்கடமாயிருக்கிறதே!

★★

இலியத்துறையில் நாட்டங்கொண்டவர்கள் உலகப்புகழ் பெற்ற கலைஞர்களின் பிக்காசோவின் படைப்பு வாழ்க்கையில் Blue Period

Pink Period என்ற முக்கிய கால கட்டங்கள் இருப்பதை அறிந்திருப்பர் இலங்கையின் எழுத்துவகைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது சேர்ந்ததாகக் காட்டி கொள்கிறவர்கள் பலரின் வாழ்க்கையிலும் வேறுவகையின தான் வர்ணக் காலங்கள் (அரசாங்கங்களின் நிறங்களிற்கேற்ப) இருந்திருப்பதை / இருப்பதைக் காணலாம். நீலத்திலிருந்து பச்சைக்கு மட்டுமல்ல, கடுஞ் சிவப்பு வெளி றிப் போக நீலம் பச்சையென மாறிக்கொள்ளும் ‘யோகமும்’ சிலருக்கு நிகழ்கிறது.

சரி, தினகரன் வாரமஞ்சரியில் அறுவடை செய்யும் ‘அன்பன் எஸ்தி’ க்கு வருவோம். இவர் காட்டும் சலசலப்புகளினால் பலர் வாயிலும் இவரது பெயர் தற்போது அடிப்படையில் ஆனால் உண்மையில் 1977ன் முன்பு—சிரீ வங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் அரசாங்கத்தில் வடக்கின் ‘அரசியல் அதிகாரி’ Political Authority) அருளம்பலம் என்பவர் செங்கோலோச்சியோதே இந்த ‘எஸ்தி’ என்ற எஸ். திருச்செல்வம் ‘பிரபலம்’ பெற்றிருந்தார். அது இவரது Blue Period இப்போது யூ.என்.பி அமைச்சரை வைத்துக் கூட்டும் நடத்துகிறார்! அரசியைப் புழுகி எழுதுகிறார். இது இவரது Green Period ஆகலாம். இத்தகையவர்தான் சாலூரித்திய மண்டலப் பரிசுகளைப் பகிஷ்கரிப்பது தொடர்பாக ஒன்பது கலை, இலக்கிய அமைப்புகள் முன்வைத்துக் கோரிக்கைகளிற்கு எதிராகக் கிறுக்குகையில் ‘சில தீய சக்திகள் தங்கள் வேலைகளை ஆரம்பித்துள்ளன’ என்றும், ‘இப்போது இலக்கியத்துள் அரசியலைப் புகுத்திக் கலங்கிய மூத்தில் மீன்பிடிக்கப்பார்க்கிறார்கள்’ என்றும் குறிப் பிடிக்கப்பார்க்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார், யாழ்ப்பாணத்தில் கூடிய அமைப்புகள் இலங்கை முழுவதற்குமான பரிசுமுடிவுகளை எப்படித் தீர்மானிக்கமுடியும் என்று கேட்டு மலையகத்தமிழர்கள், கிழக்குமாகாணத் தமிழர்கள், யாழ்ப்பாணத்தமிழர்கள், முஸலீம்கள் போன்றவர்களிடையில் பேதத்தை உருவாக்கும் விஷங்குருத்துக்களையும் கக்குகிறார். இந்த அரசாங்கத்தின்போதே சாலூரித்தியமண்டலப் பரிசுகள் அபிப்பிராய பேதத்திற்கு இடமில்லாத

வாறு ஒழுங்காக வழங்கப்பட்டுள்ளன எனப் புழுவதன் மூலம் தனது அரசு விசு வாசத்தையும் காட்டிக்கொள்கிறார். அத் துடன் நில்லாது, பசிஷ்கரிப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களைச் ‘சில்லறைகள்’ என்று குறிப்பிட்டு ‘மன்னிக்கத் தெரிந்த தமிழினம் இவர்களையும் நிச்சயம் மன்னிக்கும் என்ப பதில் ஜயம் இல்லை’ என்று எள்ளல் தொணியுடன் மூதலைக்கண்ணீரும் வடிக்கிறார். ‘சில்லறைகள்’ ‘நோட்டுக்களில்’ இவர் ரொம்பவும் அக்கறை சொன்டவர் போலும்! இப்பொழுது முக்கியமானதொரு கேள்வி எழும்புகிறது. ‘தமிழினத்தின் மன்னிப்பினைக் கேட்டு இரந்து நிற்கவேண்டிய வர்கள் யார்?

முழுத்தமிழினத்தின் மீதுமான அநீதி களை உணர்ந்துள்ளதோடு. அதற்கெதிராகக் கலை இலக்கியத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் எதிர்ப்பினைக் காட்டவேண்டுமென முயல்ப வர்களா? அல்லது சுய இலாபங் காரணமாக இத்தகைய சமூக அக்கறை கொண்ட நடவடிக்கைகளிற் கெதிராக இயங்கித் தமது அரசுவிசுவாசத்தைக் காட்டும் பக்ஞாந்திகளா?

நாம் வாழும் காலகட்டத்தில் இத்தகைய கேள்விகளிற்கான பதில், ஒன்றே ஒன்றுதான்!

★★★

இலக்கியக் ‘கிச்சிசுப்புக்களை’யும் (சினிமாக் ‘கிச்சிசுப்புக்களைப்’போல) அவதாறுகளையும், குறித்த சிலரைப் பிரபலப்படுத்துவதற்காக அடிக்கடி புகழாரம் கூட்டுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டே ‘அறுவடை’ப் பகுதி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அன்பன் எஸ்தி யே இதை எழுதுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ள போதிலும் ‘முற்போக்கு’ (!) எனச் சொல்லப்படும் செ. யோகநாதனும் இணைதே இதனைச் செய்துவருவதாக இலக்கிய உலகில் பரவலாக நம்பிக்கை நிலவிவருகின்றது. அலையைப்பற்றியும், என்னைப்பற்றியுமான குறிப்புகள் சில 21 - 11 - 82,

28 - 11 - 82ம் திகதிகளிலான் ‘அறுவடை’யில் வந்துள்ளன. இரண்டாவதாகவுள்ள அறுவடையிலுள்ள குறிப்புகள் யோகநாதனுக்குத் தமிழகத்திலிருந்து கிடைத்தவை என வெளிப்படையாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

(1) நான் தமிழகம் சென்றிருந்த வேளை பஞ்சமர் வெளியீட்டாளரை (பிரகாஷ்)ச் சந்தித்து ‘இலங்கையில் சாதிப்பிரச்சனை கிடையவே கிடையாது’ என்று கூறி அந்தால் அவரால் வெளியிடப்படுவதை தடுக்கமுயன்றதாகவும்,

(2) ‘கணையாழி’ சஞ்சிகை அலுவலகத்திற்குச் சென்று அதன் ஆசிரியர் தி. ஜானகிராமனைச் சந்தித்து, கணையாழி குறுநாவற் போட்டியில் செ. யோகநாதன் இரண்டாம் பரிசு பெற்றிருப்பதை தடுத்து நிற்பாட்டப்பார்த்தாகவும், அதற்கு தி. ஜானகிராமன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பதாகவும் இக்குறிப்புக்கள் கூறுகின்றன, இவை இரண்டுமே, சிறுப்பினோத் தனமான அவதாறுகள் என்பதுடன் ‘எஸ்தி’யினதும் ‘யோகநாத’னினதும் ‘நேர்மை’யினை வெளிச்சம்போட்டுக்காட்டவும் போதுமானவை.

இலங்கையில் சாதிப்பிரச்சனை இல்லையென்று ஒரு மட்டைன் கூடச் சொல்ல மாட்டான். சாதிக் கொடுமைகளிற்கெதிரான எழுத்துக்களையும், பேச்சுக்களையும் பலதடவைகளிலும் நாங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளோம்; வெளிப்படுத்தியும் வருகிறோம். இதைவிட முக்கியமானது பிரகாஷ் நாங்கள் சந்திக்கவேயில்லை என்பது.

இதேபோன்றே, ‘கணையாழி’ அலுவலகத்திற்கும் நான் சென்றதேயில்லை. தி.ஜானகிராமனைன் எழுத்துக்களில் ஈடுபாடும், அவரில் மதிப்பும் கொண்டுள்ளவனுயிருப்பதால் அவரைச் சந்திக்க ஆவல் கொண்டிருந்தபோதிலும், பொருத்தமற்ற சந்தர்ப்பங்களினால், அவரைச் சந்திக்கவே முடியவில்லை.

இது ஒருபுறமிருக்க நான் தமிழகத்தில் நின்றது 1982 மார்ச் 3-29ம் திகதிகள் வரையிலாகும். மார்ச் மாதக் 'கண்யாழி' யில் கணையாழி யின் குறுநாவற்போட்டி முடிவு திகதி 31-3-82 என்று தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே முடிவுற்றி ராத போட்டியொன்றில் ஒருவர் இரண்டாம் பரிசீனப் பெற்றிருக்கவோ, வேறொருவர் அதனை நிற்பாட்ட முயற்சிக்கவோ, நிர்வாகத்தினர் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கவோ எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? ஆகவே குறைந்தபட்ச விவேகமும் காட்டப் படாத அவதாரே இது என்பது, பல ணி றது. யோகநாதனின்தும், எஸ்தியின்தும் உண்மை பேசும் 'இலட்சணம்' இதுதான்! (இந்த 'இரட்டையரின்' அறுவடையிலான அவதாருகள் பற்றிய இ. பத்மநாபனின் விரிவான விளக்கமொன்றும், 'மேகம்'8 ஆவது இதழில் வந்துள்ளது.)

அடுத்தது யோகநாதன் இரண்டாவது பரிசீனப் பெற்றதாக எஸ்தி எழுதி யிருப்பது. இவர் இதனைப் பல வேறு தடவைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (அலை-21வது இதழில் அச்கத்தவறு காரணமாக யோகநாதன் இரண்டாவது பரிசீனப் பெற்றுள்ளதாக ஒரு குறிப்பு வந்துள்ள போதும் அது திருத்தப்பட்டே 'அலைப் பிரதிகள் பின்னர் விநியோகிக்கப்பட்டன) குறுநாவற் போட்டி முடிவுகள் 1982 ஜூன் மாதக் கண்யாழி இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முதல் மூன்று பரிசீனங்களையும் பெற்றவர்கள் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பிரசரிப்பதற்குத் தெரியப்பட்ட பதி ஞாரு குறுநாவற்களில் ஒன்றுக்கே, யோகநாதனின் 'இரவல்தாய்நாடு' தெரியப்பட்டுள்ளது. யோகநாதனின் குறுநாவற் இரண்டாவது பரிசீக்குரியதாகத் தெரியப்படவேயில்லை. ஆனால் கடல்கடந்த போட்டியில் பரிசீனப் பெற்ற பெருமையிக்கவர், அதுவும் சமுத்திலிருந்து பலர் கலந்து கொண்டபோதும் அவர் ஒருவரே பரிசீன பெற்றார் என்ற விலை ம், வழமைபோலவே 'எஸ்தி' பொய்களை எழுதிவருகிறார். இப் பொய்களை யோகநாதனும் இதுவரை மறுக்கவேயில்லை. புகழ்தேடும் 'முறபோக்கான' வழிகளில் இதுவும் ஒன்று போலும்!

தினகரனில் வந்த இந்தப் பொய்களைப் பற்றிய விளக்கங்களை நான் தினகரன் ஆசிரியர் இ.

சிவகுருநாதனுடன் நேரில் கடைத்து விட்டு எழுத்தில் கொடுத்தேன். பல இடங்களிலும் வெட்டிச்சிதைக்கப்பட்ட நிலையில் அவை 5-12-82, 19-12-82ம் திகதிகளில் வான் 'இலக்கிய உகங்கம்' பகுதியில் (அறுவடையில் அல்ல) பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளன. அறுவடையில் பலரைப்பற்றி பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் வந்த அவதாருகள், கேவலமான பிரயோகங்கள் என்பவற்றை உதாரணப்படுத்தி, "சில இலக்கியச் சில்லறைகள், எமது இலக்கியப் பாதையை சாக்கடையை இலக்காக்கித் தள்ளிக்கொண்டு போகின் ரூர்கள் என்று சொன்னால் அது பொய்யல்ல" என்று எஸ்தி எழுதியிருப்பது (அறுவடை 14-11-82) அவருக்கே மிகப் பொருத்தமாயுள்ளதுன்றெல்லாம்நான் ஆதாரங்களுடன் எழுதியிருந்தவற்றை ஆசிரியர் வெட்டியுள்ளார். இதைப்பற்றி தொலைபேசியில் கடைத்தபோது 'அம்பட்டன் கூடையைக் கிண்டாதீங்க தம்பி இதையெல்லாம் விட்டிடுங்க: ஓயோ பண்ணுங்க தம்பி' என்றே கூறினார். ஒரு பொறுப்பான பத்திரிகை ஆசிரியர்—'உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தலைவர்' சொல்லும் கூற்றுக் கீழும் தெரியவில்லை. யோகநாதனின் இரண்டாம் பரிசீன விவகாரம் தொடர்பாக என்று மில்லாதவாறு சிறுகுறிப்பொன்றையும் ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். (எஸ்தியின் அவதாருகள் பற்றி இவர் குறிப்பெதையும் இதுவரை எழுதவில்லை. மாருக அவதாருகளைத் தொடர்ந்தும் பிரசரிக்கிறார்) அதில் 'அலை'யில் இப்பரிசீபற்றி வந்துள்ளதையே கூட்டிச்காட்டியுள்ளார். 'கண்யாழி' நடாத்திய போட்டி முடிவுகளின் உண்மை பொய்யினை அறிவதற்கு 'கண்யாழி'யைப் பரிசீலித்து அல்லவா, ஒரு பொறுப்பான பத்திரிகை ஆசிரியர் குறிப்பெழுத வேண்டும்? அடிப்படைப் பத்திரிகாதர்மத்ததைக் கூடக் கடைப்பிடிக்கத் தயாரில்லாத இவர் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தலைவராக இருப்பதும் வேடிக்கையாக இல்லையா? 'லேக்ஹவுஸ்' பத்திரிகைகளிடமிருந்தா பத்திரிகாதர்மத்தை எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? என்ற குரலொன்றும், என்காலில் வீழ்கிறது. உண்மைதான் நண்பரே, அவ்வாறு எதிர்பார்ப்பதும் மடைமையானது தான்!

மழுத்து கவிதை, கட்டுரைகளுடன்
விரைவில் வெளிவருகிறது
படிகள்-16

மழுத்தின் 20 கவிஞர்களின் 30 கவிதைகள்
3 கட்டுரைகளுடன்
வானம்பாடி-21

மழுத்தின் சிறந்த கவிஞரும், விமர்சகருமான
எம். ஏ. நுஃமானின்
கவிதைத் தொகுதி
அழியா நிழல்கள்

சேரனின்
அரசியல் கவிதைத் தொகுதி
இரண்டாவது சூரிய உதயம்

‘பூரணி’ குழுவினரில் ஒருவரான
என். கே. மகாலிங்கத்தின்
14 சிறுகதைகளின் தொகுதி
தியானம்

‘கோடுகளும் கோலங்களும்’ ஆசிரியர்
குப்பிமூன் ஐ. சண்முகனின்
சிறுகதைகளின் தொகுதி
சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்

HOME NEEDS

No. 3, Co-op Complex Buildings

K. K. S. Road, Jaffna.

Phone: 24422

Grams: 'Needs'

Agents and Distributors for

Ceylon Biscuits Ltd, Ceylon Nutrittional Foods Ltd,
Lever Bros. (Cey.) Ltd., Delmege Forsyth & Co. Ltd.,
Jones Overseas (Cey.) Ltd.

and

Agents for

National Milk Board.

FOR ALL YOUR NEEDS REMEMBER

HOME NEEDS

ஸ்ரீ வாணி விலாஸ் ஹோட்டல்

அறுசுகையுடன் கூடிய சுவையான சைவ உணவு
வகைகளுக்கு கொழும்பில் பிரபலமான ஹோட்டல்!

SRI VANI VILAS HOTEL

No. 256, Messenger Street.

Colombo-12,

Sri Lanka.

Telephone: 31382, 548584

பாரத் காப்பி வேர்க்ஸ்

யர்ந்தரக தரமிக்க காப்பி வறுத்தும் அரைத்தும் கொடுக்கப்படும்.

Bharath Coffee Works

No. 256 Messenger Street,

Colombo — 12

அன்பளிப்பு

அதி சிறந்தரக கைத்தறிப் புடவை
உற்பத்தியாளரும்,
மொத்த சில்லறை விற்பணியாளரும்

காஞ்சிபுரம், மணிப்புரி, கூநலெக்ஸ்,
ஆவி சேலைவகைகளிற்கும்
பட்டுவேட்டி, சேட்டிங், சூட்டிங்

மற்றும் நவநாகரிக ஆடைகளை நிதான விலையில்
தெரிவு செய்ய நம்பிக்கையுடன் நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

* * * *

ஜி. எஸ். வின்கநாதன் அன் கோ

13 — 14, பெரியக்டை, யாழ்ப்பாணம்

அலையின் இலக்கியப் பணி

சிறப்புற வாழ்த்துகிறோம்

- * விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்
- * கட்டடப் பொருட்கள்
- * இரும்பு - கல்வெள்ஸ்ட் பொருட்கள்
- * P. V. C. / G. I. பைப் வகைகள் இணப்புக்கள்
- * நெல் - அரிசி - ஆலைக்கான இயந்திரங்கள்

திரிப்பாகங்கள் அனைத்திற்கும்

தந்தி: ஸ்ரீராம்
தொலைபேசி: 7711

கலகி சன்ஸ்
147 ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

**யசோ
ஊட்டமிகு
சோயமா**

100 கிராம்கள் கொண்ட
பக்கெற்றின் விலை
ரூபா 2-50
மட்டுமே

இயற்கையின் இனிய
நறுமணங்களுடனும்
விலைக்குக்
கிடைக்கும்.

விஞ்ஞான முறையைத் தயாரிக்கப்பட்டது.

அவசரசுக் கலையையும் அதற்குக் காரணமான 'என்னசமும்' அகற்றப்பட்டது.

மூன்று விருத்திக்கும், உடல் உறுதிக்கும் அவசியமான புரதச் சத்து நிறைந்தது.

சத்தமான தாவர உணவு.

லெதித்தீன் என்னும் முழுக் கொழுப்பு நிறைந்தது.

கொலஸ்டிரேஸ் இல்லாதது.

இருதய நோய்கள் - இருக்கத் தமுத்த நோய்கள் - குடல் வியாதிகள் - தோல் வியாதிகள் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முன்னணி இடம் பெறுவது.

கழு, களி, ரோட்டி, பிட்டி, இடிப்பயம், அப்பம், தோசை, இட்டெலி, பாளி, பனியாரும் கள், பலகாரங்கள் (மோதகம், கொழுக்கட்டை), பாயகம், கஞ்சி, பொங்கல், வடை, வடகம், அப்பளம், சம்பல், காம்பார், குழம்பு மற்றும் கறிவகைகள் நயாரிக்கும்பொருது யசோ ஊட்டமிகு சோய மாவையும் சேர்ப்பதனால் அவற்றின் கலையையும், சத்தும் அதிகரிக்கிறாரன.

வரிசி மா

நாள்கு பங்கு அல்லது சக ஒரு பங்கு சோயமா

கோதுமை மா

பாலுட்டும் தாய்மார்கள் பாலிப்பதனால் பால் வளம் பெருகுகின்றது.

பக்ஷபால், தேங்காய்ப்பால் ஆகியவற்றுக்கும் சிறந்த பிரதியோகவழம் விளக்குகின்றது.

கொதுநிலை கூரத்த சோய மாக் கரைசலைத் தேங்காய்ம் பாலுடன் அல்லது தேங்காய்ம் பாலுக்குப் பதிலாடக் கறிகளுக்கு விடலாம்.

இதே கரைசலை மீண்டும் தனியாகக் கொநிக்கவைத்து வடித்தால் பக்ஷபாலுக்குப் பதிலாய்ப் பருகலாம்.

காற்றும் புகாத பாத்திரத்தில் அடைத்து கவக்கவேண்டும்.

சின்னாஞ்சு சிறுவர் சிறுமியரும் விரும்பி உண்பது இதுவேயாம்.

யசோ ஊட்டமிகு உணவு உபத்திகள்

362, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.